

Iteraque con-
cedit.

§ 11. Et nihilominus, pro potiori cau-
tela, ea omnia et singula, prout per
dictos praedecessores ac imperatores, re-
ges et principes etiam, ut praefertur, con-
cessa fuerunt, de novo in omnibus et per
omnia, ita quod congregatio ac praesi-
dentes, definitores, visitatores, abbates,
priors, rectores, monachi et alii supra-
dicti ac monasteria et loca praedicta, om-
nibus illis, tam in genere quam in specie
concessis, uti, potiri et gaudere possint et
debeant, et ab impositionibus, decimis,
collectis, subsidiis et oneribus ac omni-
bus aliis et singulis supradictis, etiam ra-
tione Apostolicae Sedis legatorum, etiam
de latere, etiam dicta auctoritate aposto-
lica pro tempore imponendis, liberi, im-
munes et exempti existant, nec ad illorum
solutionem seu contributionem cogi aut
desuper molestari vel inquietari possint
seu debeant, auctoritate et tenore praedi-
ctis, de novo concedimus, et indulgemus,
ac statuimus et ordinamus.

Inhibito in om-
nes perturba-
tores.

§ 12. Districtius inhibentes quibusvis
personis, cuiuscumque ecclesiasticae, etiam
pontificalis, vel saecularis dignitatis, praem-
inentiae vel auctoritatis existentibus,
ne congregationem ac illius praesidentes,
definitores, visitatores, abbates, priores,
rectores, monachos et alios praefatos super
huiusmodi privilegiis et indultis aut illo-
rum usu, possessione seu quasi, per se
vel alium seu alios, directe vel indirecte,
quovis quaesito colore vel ingenio, impe-
dire, molestare vel perturbare quoquo
modo praesumant; ac eis praecipiendo
mandantes ut congregationem, praesi-
dentes, definitores, visitatores, abbates,
priors, rectores, monachos, et alios praedi-
ctos, illis omnibus pacifice et quiete
frui, uti, potiri et gaudere permittant.

Clausulae hu-
ius concessionis
praeservatae.

§ 13. Necnon decernentes eisdem pri-
vilegiis, indultis ac praesentibus literis,
et in eis contentis clausulis quibuscumque
etiam per quascumque literas apostolicas,
etiam quasvis generales vel speciales,
etiam derogatorias derogatorias, effi-
caces et insolitas clausulas, ac irritantia

decreta, sub quacumque verborum con-
ceptione, in se continentia, nullatenus
derogari posse, nec derogatum censi,
nisi de illarum ac praesentium literarum
totis tenoribus de verbo ad verbum, nihil
penitus omisso, ac specifica, specialis et
expressa mentio facta fuerit; ac huiusmodi
derogationes per tres distinctas literas
eundem tenorem continentes, tribus si-
militer distinctis vicibus, pro tempore
existentibus praesidenti, definitoribus et
visitoribus praefatis legitime intimatae et
insinuatae fuerint; ac ipsorum praesiden-
tis, definitorum et visitorum ad id ex-
pressus accedat assensus, et aliter factas
derogationes nemini suffragari. Et sic in
praemissis omnibus per quoscumque iu-
dices et commissarios, etiam causarum
Palatii Apostolici auditores, sublata eis,
et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi
et interpretandi facultate et auctoritate,
iudicari et definiri debere; ac irritum et
inane, si secus super his a quoquam,
quavis auctoritate, scienter vel ignoranter,
contigerit attentari.

§ 14. Non obstantibus constitutionibus
et ordinationibus apostolicis ac omnibus
illis, quae per singulos praedecessores
praedictos in singulis literis praedictis
concessum fuit non obstare, ceterisque
contrariis quibuscumque.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud S. Petrum anno
Incarnationis dominicae millesimo quin-
centesimo trigesimo septimo, nonis no-
vembriis, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 5 nov. 1537, pontif. anno IV.

XXII.

*Constitutiones Aegidianae in toto Statu
Ecclesiastico et locis ei immediate sub-
iectis; Carpenses vero in provincia
Marchiae observentur.*

Paulus episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Officii nostri debitum, quo sumus uni-
versis nostrae curae, praesertim etiam in

Clausulae con-
trariarum de-
rogatorias.

Procurium.

temporalibus creditis, in iustitia debitores,
exigit, et ad hoc potissimum nos inducit
ut in his, per quae iustitia unicuique de-
bite ministretur, et illam exquisitis viis
conculcare satagentium malitiis obvietur,
eiusdem officii partes propensius impar-
tiamur; ac ea quae propterea provide ordi-
nata, ac etiam apostolico praesidio ful-
cita et extensa comperimus, ut, semota
omni ambiguitate, firmiora persistent, de
novo approbemus; ac alias pro eorum
observatione provideamus, prout in Do-
mino conspicimus salubriter expedire.

Aegidius cardini-
nalis legatus ab
Innocentio VI
deputatus fuit 1.

§ 1. Sane, sicut nobis innotuit, dudum
postquam bonae memoriae Aegidius, tituli
S. Clementis presbyter cardinalis, tunc in
humanis agens, et felicitis recordationis In-
nocentii Papae VI, praedecessoris nostri,
ac Sedis Apostolicae in Patrimonio B. Petri
in Tuscia et ducatu Spoletano ac Mar-
chiae Anconitanae, Romandiola, Campa-
niae et Maritimae provinciis, necnon civi-
tatibus, terris, castris et locis, S. R. E.
immediate subiectis, et infra limites tunc
expressos constitutis, legatus, necnon in
spiritualibus et temporalibus vicarius ge-
neralis, sufficienti ad id per literas dictae
Sedis facultate suffultus, pro tranquillo
et prospero statu provinciarum, civitatum,
terrarum, castrorum et locorum praedi-
ctorum, plures laudabiles, honestas et sa-
lubres constitutiones et ordinationes pro-
vinciales ediderat.

Sixtus IV con-
stitutiones ab
Aegidio firma-
tas observari
iussit 2.

§ 2. Piae memoriae Sixtus Papa IV, etiam
praedecessor noster, tam illas quam alias
ab aliis diversis Romanis Pontificibus ac
legatis editas, et per dictum Aegidium
cardinalem in unum volumen, in sex li-
bros distinctum, collectas et redactas, per
eos, qui tunc erant et pro tempore es-
sent in provinciis, civitatibus, terris, ca-
stris et locis praedictis deputati legati,
etiam de latere, gubernatores et eorum

1 Ut in constitutione 1, *Cum unus*, tom. IV,
pag. 303. 2 Ut in constit. XVIII, *Et si*, tom. V,
pag. 259.

locatenentes, firmiter et inviolabiliter ob-
servari debere statuit et ordinavit, prout
in ipsius Sixti praedecessoris literis,

§ 3. Quas etiam ad Urbem, civitates,
terras et loca specialis commissionis et in
illis tunc et pro tempore deputatos vice-
camerarium, gubernatores, thesaurarios,
potestates, iudices et officiales extendit,
ac sub censuris in eis contentis, in eisdem
Urbe, ac specialis commissionis civitatibus
terris et locis, sicut in provinciis, firmiter
observari mandavit, plenius continetur.

Easque ad Ur-
bem et alia lo-
ca extendit.

§ 4. Cum autem, sicut accepimus, a
nonnullis de viribus literarum praedicta-
rum et in eis contentorum haesitetur, sub
eo praetextu quod forsitan non appareat
constitutiones praedictas, in Urbe et pro-
vinciis ac civitatibus, terris, castris et
locis praedictis, etiam specialis commis-
sionis aut aliquibus ex ipsis usu receptas
fuisse; nos, considerantes ex hoc neces-
sario non inferri quod constitutiones,
additiones, modificationes et correctiones
praedictae suum vigorem amiserint; at-
tendentesque quod felicitis memoriae Leo
Papa X, etiam praedecessor noster, in La-
teranensi concilio novissime celebrato,
Aegidianas constitutiones praedictas, quae
fundamentum totius fere voluminis existunt
praedicti, approbavit et confirmavit; quod-
que constitutiones praedictae, ut nobis a-
peritis, quibus hanc curam demandavimus,
relatum est, et iuridicae, et populis utiles
et proficuae sunt; et propterea volentes
omnino effectum suum consequi, et plenum
robur obtinere, literas praedictas, quarum
tenores praesentibus haberi volumus pro
expressis, cum extensione praedicta et
omnibus et singulis decretis et clausulis
in eis contentis, auctoritate apostolica, te-
nore praesentium, et ex certa scientia ap-
probamus et confirmamus, easque tam in
Urbe, quam provinciis, civitatibus¹ et locis
praedictis, etiam specialis commissionis,
per omnes, cuiuscumque dignitatis, status,

Ille modo Pon-
tifax eorumdem
observan. praes-
cipit.

1 Cherub. addit terris (R. T.).

gradus ac conditionis extiterint, perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere.

§ 5. Sicque per quoscumque, etiam Palatii Apostolici causarum auditores et quoscumque alios, etiam auctoritate apostolica deputatos iudices, etiam in pendentibus causis pronunciari, sententiari ac defini debere, sublata eis aliter iudicandi, sententiandi et definiendi auctoritate et facultate; irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis occasione vel causa et auctoritate, contigerit attentari, decernimus.

§ 6. Volumus quoque praesentes literas in valvis basilicae Principis apostolorum de Urbe, et Cancellariae Apostolicae, ac in acie Campi Florae per aliquem ex cursoribus nostris affigi et copiam collationatam dimitti, ut illae ad cunctorum notitiam facilius valeant pervenire, ne aliquis de illis ignorantiam praetendere possit, nec quomodolibet allegare, cum non sit verisimile apud aliquos remanere incognitum quod tam patenter fuerit publicatum.

§ 7. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus illis, quae Sixtus et Leo, praedecessores praedicti, voluerunt non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo trigesimo octavo, tertio kalendas augusti, pontificatus nostri anno quarto.

Dat. die 30 iulii 1538, pontif. anno iv.

Sequitur bulla quoad constitutiones Carpensens.

**Paulus episcopus servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.**

Ex debito pastoralis officii, meritis licet imparibus, nostris humeris impositi, ad

ea etiam nos convenit nostrae vigilantiae curas adhibere, per quae universi populi, nostrae potissimum sollicitudini etiam in temporalibus crediti, salubriter et prospere dirigantur, et per quae, confusionibus extirpatis, ius aequa lance ministretur, et propterea nonnunquam his, quae ad hoc provide gesta comperimus, ut firma et illibata persistent, nostrae confirmationis munimen libenter adiicimus, prout temporum et provinciarum qualitatibus conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus nuper, cum constitutiones per bonae memoriae Aegidium, tituli Sancti Clementis olim presbyterum cardinalem, tunc in humanis agentem, et in certis civitatibus et provinciis S. R. E. subditis Apostolicae Sedis de latere legatum et vicarium generalem, salubrem directionem civitatum et provinciarum earundem concernentes; necnon reliquae leges, sanctiones ac ordinationes per diversos alios ipsarum provinciarum pro Romana Ecclesia praedicta vicarios ac gubernatores editae, et per eundem Aegidium cardinalem suis adiunctae, et in sex libros redactae et partitae, ob diversarum aliarum sanctionum et decretorum, per varios gubernatores apostolicos, ac etiam per literas nonnullorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, pro rerum et temporum qualitatibus praesertim ad usum provinciae nostrae Marchiae Anconitanae, postmodum editorum, et praedictis Aegidianis adiunctorum seu alligatorum, dubia, repugnantias, absurditates et confusiones, in iudiciis ac negociis inter dilectos filios dictae provinciae homines in varios sensus interpretarentur, ac minus clare intelligerentur, ex quo homines provinciae huiusmodi multiplicum litium involucris, dispendiis ac incommodis afficiebantur et involvebantur.

Aegidius edidit constitutiones, ut in praesentibus bulla dicitur et hic.

Cardinalis de Carpo illis addidit, pro utilitate provinciae Marchiae.

§ 2. Dilectus filius noster Rodolphus, tituli Sancti Clementis, tunc Sanctae Priscae, presbyter cardinalis, de Carpo nuncupatus, cupiens provinciae et hominum praedictorum sublevamini providere, et litibus ac differentiis pro posse iter praeccludere, de mandato nostro, etiam tunc dictae provinciae agentibus id saepius a nobis efflagitantibus, singularum etiam additarum constitutionum ac extravagantium praedictarum repurgationis¹ cognitione nonnullis curiae generalis eiusdem provinciae peritis demandata, illas repurgare, corrigere et elucidores ac faciliores reddere, in librosque sex ordinatim redigere et collocare, nonnullis suis opportune interpositis decretis, optime curaverit.

Hic Pontifex has constitutiones sic suppletas approbat et in dicta provincia servari praecipit.

§ 3. Nos, laudabilem dicti Rodulphi cardinalis operam in Domino plurimum commendantes, cupientesque, prout nostro incumbit pastoralis officio, providere quod constitutiones sic reformatae ac in faciliorem sensum redactae, tamquam utiles et necessariae omnino adimpleantur, et in viridem transeant observantiam, easdem Aegidianas constitutiones, per praefatum Rodolphum cardinalem sive eius agentes et ad id deputatos purgatas, emendatas, elucidatas, mutatas, alteratas, additas et in dictos sex libros redactas, suisque locis ac ordinibus collocatas, omniaque et singula alia in ipsis sex libris contenta, quae praesentibus pro sufficienter expressis et insertis haberi volumus, ac inde secuta quaecumque, tenore praesentium perpetuo confirmamus et approbamus, ac rata et grata habemus, praesentisque scripti patrocinio consolidamus. Illaque omnia et singula in quibusvis causis, etiam specialis commissionis vigore commissis, ac tribunalibus et iudiciis per quoscumque iudices ac personas, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, excellentiae et praeminentiae existentibus,

¹ Cherub. addit, l. s. c., ac reparationis (R. T.).

Bull. Rom. Vol. VI.

34

perpetuis futuris temporibus, in eadem provincia observari debere, ac quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum et inane fore decernimus, suppletentes omnes ac singulos iuris et facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem.

§ 4. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae provinciae statutis et consuetudinibus, reformationibus et capitulis, etiam ut praefertur roboratis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem quod praesentium transumptis etc.

Dat. Perusiae, sub annulo Piscatoris, die decima septembris, millesimo quingentesimo quadragesimo quarto, pontificatus nostri anno x.

XXIII.

Confirmatio constitutionis Iulii II contra officiales Reverendae Camerae Apostolicae quomodolibet in contractibus camerilibus participantes, et eius extensio ad omnes intervenientes in Camera, quando de illis agitur pro eorum atinentibus.

Paulus Papa III, motu proprio etc.

Alias felicitis recordationis Iulius Papa II, praedecessor noster, considerans aequum non esse ut quis in rebus propriis iudex esset, cum interesse, quod in rebus ipsis habet, ei quod iniquum est, iustum quandoque videri faciat, et illius iudicium rectum esse non sinat, motu proprio statuit ac ordinavit quod praesidentes et clerici Camerae Apostolicae, ac quaecumque aliae personae in dicta Camera et loco camerale intervenientes, etiam si episco-

¹ Ut in eius constitutione xi, *Percepimus*, tom. v, pag. 420.

Quibuscumque non obstantibus.

Fides transumptorum.

Iulius II prohibuit officiales Camerae participare in contractibus camerilibus I.

Clausula sublata etc.

Inussio publicandi.

Clausula derogatoria.

Et ordium.

pali, archiepiscopali ac maiori dignitate fulgerent, dohanas, thesaurarias, salarias ac alios introitus et res ad dictam Camera spectantes, per se vel alium, in totum vel pro parte, conducere, aut cum illorum conductoribus societatem super eis inire, aut cum conductoribus ipsis quomodolibet participare possent. Dictisque praesidentibus, clericis ac personis, sub excommunicationis latae sententiae ac privationis quorumcumque officiorum per eos obtentorum poenis, ipso facto incurrendis, inhibuit ne contra praemissa quomodolibet venire praesumerent, prout in literis, desuper in forma motus proprii confectis, etiam manu dicti Iulii praedecessoris signatis, plenius continetur.

§ 1. Cum autem ea, quae innovantur, magis considerari et observari soleant, praemissa innovanda duximus. Dictarum itaque literarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, ac praesentes ad docendum de literis et tenore praedictis plene sufficere et ubique fidem, in iudicio et extra, absque alia illarum ostensione vel documento, facere, et per omnia, ac si illae exhiberentur et ostenderentur, decernentes, motu simili literas Iulii praedecessoris huiusmodi, cum inhibitionibus, poenarum adiectionibus ac aliis in eis contentis clausulis, approbamus et confirmamus. Et nihilominus ea, quae idem Iulius praedecessor per dictas literas statuit et ordinavit, sub supradictis poenis de novo statuimus ac ordinamus.

§ 2. Et ut plenius in praemissis provideatur, easdem literas, ad hoc ut clerici, praesidentes et personae praedictae, quarum consanguinei vel affines dictas dohanas, thesaurarias, salarias ac introitus conduxerint seu conducere velint, in eisdem Camera et loco camerale (dum de locationibus ipsis et materiis illas concernentibus discutitur et tractatur) intervenire non possint, extendimus et amplia-

mus per praesentes. Volentes praesentes, supradictos praesidentes, clericos ac personas afficere, et contravenientes praefatas poenas incurrere, etiam si de supradictis literis Iulii praedecessoris nullo modo constet.

§ 3. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus apostolicis, necnon omnibus illis, quae idem praedecessor in dictis literis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Placet, et ita innovamus et inhibemus. A.
(Papae subscriptio).

XXIV.

Iurisdictio et facultates archipresbyteri et iudicis causarum capituli, canonicorum et aliarum personarum ecclesiae Beatae Mariae Maioris de Urbe, et habitatorum in illius Franco ¹.

Paulus Papa III, motu proprio etc.

Cum, sicut accepimus, ad parcendum sumptibus ac expensis colligantium, et ne dilecti filii canonici et capitulum ac perpetui cappellani venerabilis ecclesiae Sanctae Mariae Maioris de Urbe, pro rebus ac negociis dictae ecclesiae, coram diversis iudicibus litigare et conveniri contingat, lites quascumque praesentes ac futuras, tam contra ipsos quam per eosdem motas et movendas, per alias nostras literas, quas et illarum tenores pro expressis habere volumus, bonae memoriae D. Paulo de Caesis, dum viveret S. R. E. cardinali, praedictae basilicae archipresbytero, commiserimus; et propterea, ut creditur, dilectum filium, nostrum secundum carnem nepotem, R. D. Alexandrum, cardinalem Farnesium vulgariter nuncupatum, tamquam dictae ecclesiae modernum archipresbyterum, in causis huiusmodi etiam iudicem existere, ad omne dubium tol-

¹ Francum, territorium, cuius incolae iure gaudent immunitatis. Du Cange (R. T.).

lendum, ac dictae ecclesiae et aliis consulendum, motu simili et ex certa nostra scientia ac de Sedis Apostolicae potestatis plenitudine, omnes et singulas causas inter dictos canonicos et capitulum ac cappellanos respective sequi quemlibet eorum ex una, et quascumque alias personas, coram quibuscumque iudicibus ordinariis ac extraordinariis, commissariis et executoribus, etiam S. R. E. cardinalibus et Rotae auditoribus et locatentibus, super quibuscumque rebus, bonis ac pecuniarum summis vertentes et pendentes, partibus ex altera, ad nos penitus advocantes, illamque et illas, quatenus etiam opus sit, denuo inchoatas et inchoandas, ac quascumque alias causas civiles et criminales ac mixtas, per praedictos canonicos ac capitulum et cappellanos, seu eorum quemlibet, contra quascumque personas, quovis nomine nuncupatas, collegium et capitulum ac universitatem respective motas et movendas, et sic active et passive super quibuscumque pecuniarum summis, censibus, canonibus, responsionibus, rebus et bonis, ad quamcumque summam pecuniarum, numerum et quantitatem ac valorem ascendentibus rebusque aliis in actis causae et causarum huiusmodi latius deductis et deducendis, et illorum occasione, cum omnibus et singulis suis incidentibus, dependentibus et emergentibus, annexis et connexis, eidem R. D. Alexandro, moderno archipresbytero, tam coniunctim quam divisim, summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, sola facti veritate inspecta, ac quatenus opus sit, executive et manu regia, absque terminorum substantialium et alicuius telae iudiciariae observatione, sine confectioe registri sive extractus, quacumque appellatione postposita, audiendi, cognoscendi, decidendi sineque debito terminandi, tenore praesentium de novo constituimus ac mandamus.

§ 1. Cum potestate dictas partes respective et omnes alios, quos opus fuerit et sua communiter vel divisim interesset, etiam in executione citationis, nominandi, in Romana Curia ac extra eam, etiam per edictum publicum, constituto summarie et extrajudicialiter de non tuto accessu, citandi; ac eisdem omnibus et singulis, etiam iudicibus suprascriptis, ac quibus et quoties opus fuerit, etiam sub censuris ecclesiasticis et pecuniariis poenis, suo arbitrio moderandis et applicandis, etiam per simile edictum, inhibendi; et in eventum non partitionis, poenas ac censuras praedictas damnabiliter incurrisse declarandi, aggravandi et reaggravandi, et brachii saecularis auxilium invocandi, locove sententiae seu sententiarum proferendarum, mandata ¹ executiva in forma solita et consueta decernendi, illudque vel illa et quidquid per te iudicatum fuerit exequendi, expensasque taxandi ac moderandi, omniaque alia et singula faciendi, gerendi et exercendi, in praemissis necessaria seu quomodolibet opportuna.

§ 2. Non obstantibus praemissis, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, stylo Palatii, regula Cancellariae Apostolicae prohibendi mandata aliter quam sub plumbo expediri posse, facultatibus et iurisdictionibus supradictis, sub quavis verborum forma, etiam clausulis urgentissimis, per nos forsitan concessis et innovatis, quas seu illorum tenores, ac si de verbo ad verbum specialis hic mentio facta foret, pro expressis haberi volumus, ceterisque contrariis quibuscumque. Statum et merita causae et causarum huiusmodi, et nomina ac cognomina et qualitates partium et personarum praedictarum necnon dictorum collegii, capituli et universitatis, praemissorumque omnium et aliorum de necessitate exprimendorum tenores, pro plene ac sufficienter expressis habentes.

¹ Mandatum seu mandata, Cherub. (R. T.).

Citandique in Curia et extra, inhibendi etc.

Clausulae derogatoriae.

Hic modo Pontifex confirmat.

Et extendit, ut hic.

De rogatio contrariorum.

Iurisdictio cognoscendi summarie capituli etc.

§ 3. Et quod praesentium sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat.

Fiat, motu proprio. A.

Et quod praesentis nostri motus proprii sola signatura sufficiat, et ubique, in iudicio et extra illud, fidem faciat, regula in contrarium edita non obstante, et literae expediantur sub plumbo.

Fiat. A.

Datum Romae apud S. Petrum, nono kalendas decembris, anno v.

§ 4. Beatissime Pater. Quoniam super praemissis commissionibus causarum in Urbe nunquam literas sub plumbo expediri solitum fuit, sed solam signaturam semper sufficere compertum extitit; neque etiam tempore praedicti reverendi cardinalis de Caesis, super dicta commissione sibi facta, fuere alias dictae literae expeditae; necnon ad obviandum fraudibus et malitiis collitigantium, qui, in causis huiusmodi nullum ius habentes, ut illas immortales faciant, ac partes variis sumptibus et expensis defatigent, confictis quibusdam falsis causis et imaginariis suspicionibus, huiusmodi causas a reverendissimo moderno archipresbytero forte avocare curarent; idcirco, ad preces praefatorum canonicorum ac capituli et cappellanorum, placeat eidem reverendissimo moderno archipresbytero committere et mandare ut in omnibus causis supradictis, iuxta tenorem praeinsertae in omnibus firmae remanentis, perinde ac si, absque illorum verborum insertionem, videlicet *Et quod literae sub plumbo expediantur*, signata foret, procedere, illasque expedire et terminare possit et valeat: necnon concedere ut praemissarum causarum avocationes a praedicto reverendissimo moderno archipresbytero seu aliquo ex eius successoribus (si illas forsan fieri contigerit) sint nullius roboris et momenti, nisi de praemissis omnibus et singulis in praeinserta contentis eorumque toto tenore, de verbo ad verbum et non per clausulas generales,

nec etiam derogatorias et derogatoriarum derogatorias, specialis et individua mentio facta, ac manu S. V. per *Fiat et Motu proprio* specialiter signata fuerit, et ipso R. D. archipresbytero et praedictis canonicis specialiter citatis. Praemissis ceterisque in contrarium facientibus non obstantibus.

Fiat. A.

§ 5. Pater clementissime. Cum ex tenore primo loco praeinsertae dignosci videatur, etiam causae instrumentales, seu quae ex obligationibus etiam in forma Camerae exoriri possunt, in eadem praeinserta inclusae seu comprehensae; attamen, ut omnis penitus dubietas tollatur, et ne etiam causarum huiusmodi, praesertim censualium, aut alias supradictae ecclesiae interesse tangentium, propter supervenientiam quandocumque feriarum, expeditio retardetur, supplicanti humiliter oratores praedicti quatenus praedicto reverendissimo moderno archipresbytero sive eius subdelegato committere et mandare ut in causis huiusmodi, respective, iuxta formam primae insertae, ac etiam secundum facultates in similibus A. C. concessas, singulis diebus, etiam feriatis, praeterquam in honorem Dei, perinde procedere illasque terminare et decidere, prout ac si de eisdem, in eadem primo praeinserta, specialis mentio facta foret, possit et valeat.

§ 6. Et si alicui alteri iudici per eandem S. V. in secunda instantia, contra oratores, causa alicuius praetensae appellationis commissa foret, de et super rebus et bonis ad dictam ecclesiam spectantibus, tunc etiam ut, supradictis feriis non obstantibus, ad expeditionem causae et causarum huiusmodi procedi possit, quemadmodum ante iurisdictionem¹ dictarum feriarum procedi potuisset.

§ 7. Et ne causarum locorum dependentium a dicta basilica expeditio retardetur

¹ Indictionem Cherub. (a. r.).

Isque procedat etiam in obligationibus cameralibus.

Feriae non obstant in causis appellationis.

Iurisdiclio se extendit etiam ad habitantes in Franco.

detur, ad ecclesias etiam Ss. Pudentianae et Eufemiae, supradicto archipresbyteratui unitas et accessorias: necnon ad omnes habitatores existentes in Franco supradictae ecclesiae, qui, ex causa huiusmodi et ob eorum paupertatem, certis exemptionibus perfruuntur, ut ab expensis et litium anfractibus sublevantur, tamquam illius membra dependentia, porrigatur et extendatur, concedere et largiri dignetur.

Clausulae derogatorias.

§ 8. Non obstantibus praemissis, alias in omnibus firmis remanentibus, praedictisque obligationibus iuratis et in forma Camerae celebratis, feriis indictis et etiam indicendis, et ceteris aliis in contrarium facientibus quibuscumque; et quod super praemissis omnibus et singulis literae sub plumbo expediri possint; statum et merita causarum et omnium ac singulorum praemissorum, nomina et cognomina iudicum et collitigantium, obligationum formas, causas, bona, resignationes, confirmationes dictorum bonorum, omniumque aliorum hic de necessitate exprimendorum tenores pro sufficienter expressis habens.

De mandato D. N. Papae idem R. D. cardinalis et alii iudices procedant, ut petitur, feriis non obstantibus.

Placet. A.

(Papae subscriptio).

Iurisdiclio se extendit etiam contra quoscumque religiosos et privilegiatos.

§ 9. Beatissime Pater. Quamvis credatur quod R. D. Guido Ascanius, qui nunc supradictae basilicae archipresbyter existit in vim praeinsertae, quoad omnia et singula, etiam iudicia executiva, prout, poterat praedictus R. cardinalis Farnesius procedere, facere et exequi possit; tamen ut omnis haesitatio et dubietas tollatur, et ut ne magis suo quam R. cardinalis Farnesii tempore tam canonici et capitulum quam omnes alii et singuli oratores praedicti per diversa tribunalia distrahantur, Sanctitati Vestrae humiliter supplicant oratores praedicti quatenus eidem R. D. Guidoni Ascanio, moderno archipresbytero

committere et mandare dignetur ut in omnibus et singulis supradictis, et omnibus et per omnia, perinde ac si eadem praeinsertae sibi directe ac per dominationem suam reverendissimam impetratae fuissent, partibus iustitiam ministrando, procedat contra quoscumque, quomodolibet privilegiatos et exemptos, etiam religiosos, ac etiam tam ratione beneficiorum et censuum, quam pensionum et pensionum vini ad oratores respective quomodolibet spectantium et pertinentium, ac alia quacumque occasione vel causa, etiam si de eorum totis tenoribus hic habenda foret mentio specialis.

§ 10. Cum potestate citandi et inhibendi necnon a censuris et poenis ecclesiasticis, quatenus oportuerit, absolvendi, poenitentiariorum etiam ad audiendum confessiones sufficientes et idoneos ac timoratae conscientiae supradictae basilicae deputandi, alios, etiam si in illa de praesenti existerent, prout sibi videbitur, amovendi et expellendi, omniaque alia et singula faciendi, exercendi et exequendi in praemissis necessaria et opportuna.

§ 11. Non obstantibus praemissis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, stylo Palatii, privilegiis et exemptionibus, cum quibuscumque clausulis, etiam fortissimis et derogatoriis derogatoriis; etiam in vim motus proprii seu alias quomodolibet concessis, ceterisque aliis quibuscumque; et quod super praemissis omnibus et singulis literae sub plumbo, ut supra, expediri possint.

De mandato D. N. Papae, audiat idem R. D. cardinalis, citet, absolvat, deputet et procedat ut petitur¹.

(Papae subscriptio).

Dat. die 23 novembris, pontif. anno v.

¹ Cherub. adiungit Placet. A. (a. r.).

Poenitentiariorum per archipresbyterum in dicta basilica deputantur;

Quibuscumque non obstantibus.

XXV.

*Confirmat constitutiones Leonis X et Clementis VII contra fratres Ordinis Carmelitarum extra claustra divagantes, et gradus vel ordines, absque licentia Sedis Apostolicae et suorum praelatorum, accipientes*¹.

Paulus Papa III, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex clementi Apostolicae Sedis provisione necnon personarum Deo devotarum, praesertim sub regulari castimonia Domino militantium, pia devotione provenire dignoscitur ut Romanus Pontifex quandoque per praedecessores suos Romanos Pontifices, pro religionis conservatione et augmento, ac personarum earumdem quiete et commodo concessa approbet et innovet, ac approbata et innovata apostolica auctoritate communiat, aliaque de novo disponat, prout in Domino conspicit salubriter expedire.

Sub hactenus eorum nonnulli huius Ordinis fratres extra claustra divagabantur.

§ 1. Dudum siquidem per felicis recordationis Leonem Papam X, praedecessorem nostrum, accepto quod, licet tam secundum canonicas sanctiones quam Ordinis fratrum gloriosissimae Dei Genitricis semper virginis Mariae de Monte Carmelo regularia instituta, fratres Ordinis huiusmodi, quacumque causa, etiam studii, seu alia occasione, a domibus dicti Ordinis, absque licentia suorum superiorum vel post eiusdem licentiae revocationem, extra domos easdem morari non possent; nihilominus nonnulli ex dicti Ordinis fratribus, aegritudines corporum aut animorum simulantibus, alii subveniendi eorum parentum inopiae colore quaesito, alii vero ad studiorum Universitates, absque licentia superiorum huiusmodi, seu dicta licentia revocata, accedere, et inibi morari, et, quod deterius erat, privilegiis Universitatibus

¹ Ex Monsignani Bullario Carmelit., par. II, pag. 77.

huiusmodi illarumque scholaribus concessis, ut liberius in sua damnata praesumptione permanerent, se tueri; alii vero, propriae salutis obliti, apostolicas; in quibus se professionem aut nunquam aut intra pubertatis annos, seu per vim et metum fecisse asserentes, literas impetrasse, ac, habitu abiecto, per habitacula saecularium personarum et loca inhonesta discurrendo, cum laicis conversari non verebantur; alii vero, sub praetextu habilitatis seu dispensationis ad obtinendum beneficium seu beneficia ecclesiasticum seu ecclesiastica, per clericos saeculares obtineri solitum vel solita, per literas apostolicas sibi concessas; nonnulli autem alicuius ex S. R. E. cardinalibus pro tempore existentibus vel alicuius nobilis a Sede Apostolica privilegiati cappellaniae vel familiaritatis literas exhibentes, laxatis habitibus, extra Ordinem et obedientiam suorum praelatorum, in parentum vel consanguineorum domibus aut alias extra dicti Ordinis domos morari et permanere, et beneficiis ecclesiasticis pro cappellanis deservire, et per saeculum vagari praesumerent, non sine animarum suarum pernicie, et Religionis vituperio et contemptu, ac populorum scandalo.

§ 2. Dictus praedecessor, motu proprio et ex certa scientia, quod ex tunc de cetero perpetuis futuris temporibus fratres praedicti, aegritudinis aut subveniendi parentum inopiae seu quavis alia occasione vel causa, etiam studii aut dispensationis ad obtinendum beneficia ecclesiastica, ipsius praedecessoris seu quavis alia auctoritate sibi concessa, nisi beneficium ipsum forent canonice actu assecuti, aut familiaritatis seu cappellaniae alicuius ex DD. cardinalibus vel cuiuscumque privilegiati a Sede Apostolica nobilis, praeterquam si actu continui commensales forent eorumdem cardinalium, extra praedictum Ordinem, praeter vel absque licentia

L. o. X huiusmodi divagationes prohibuit.

magistri generalis, et illa durante et de licentia Sedis Apostolicae praedictae, etiam praetextu quarumcumque facultatum, indultorum et aliarum literarum apostolicarum quibusvis Universitatibus concessarum, commorari non possint.

Divagantes autem per provinciales Ordinis pariter statuit, quibuscumque non obstantibus.

§ 3. Quodque unusquisque priorum provincialium Ordinis in sua provincia, dum et quoties opus foret, fratres extra Ordinem praedictum quavis occasione vel causa commorantes, ad Ordinem redire cogere et compellere possent, per quasdam statuit et ordinavit; de illis vero, qui, se professionem nunquam aut intra pubertatis annos, vel per vim aut metum emisisse asserentes, apostolicas vel a Poenitentiaria nostra, tunc sua, literas obtinuerant aut obtenturi essent, praefatis prioribus provincialibus commisit ut, nisi ad aliam Religionem, in qua actu regularis vita observaretur, transirent, non obstantibus literis apostolicis vel Poenitentiariae praedictae et processibus desuper habitis vel habendis, quas dictus praedecessor eis, etiam si vera narrassent, nonnisi in foro conscientiae et nullo modo contra Religionis suae iura et consuetudines suffragari voluit, ad Ordinem et Ordinis loca revocarent, bullas et processus auferrent, habitum relictum resumere et poenitentiam subire cogere, invocato etiam ad hoc, si opus foret, auxilio brachii saecularis; qui, nisi eisdem prioribus provincialibus parerent, et infra octo dies mandatis eorum proximos habitum perpetuo gestandum reassumerent, excommunicationis latae sententiae poenam incurrerent, a qua per solum Romanum Pontificem aut magistrum generalem dicti Ordinis, nisi in mortis articulo, absolvi possent. Et similiter statuit et ordinavit quod, in quibuscumque literis, ad ipsorum fratrum instantiam, sive sub annulo Piscatoris aut sub plumbo vel per Poenitentiariam super praemissorum aliquo, inobedientiae regu-

laris derogationem, etiam super quibusvis supplicationibus ab ipso praedecessore aut Romano Pontifice quomodocumque ex tunc in perpetuum impetrandis, semper et indifferenter subintelligi deberet, etiamsi apposita non foret clausula huiusmodi *Et de licentia superioris et ea durante*; decernens literas praedictas, huiusmodi clausula carentes, nullas nulliusque roboris vel momenti fore, neque literis praedictis derogari posse, nisi motu et scientia superiorum; districtius inhibens locorum ordinariis, sub interdicti ingressus ecclesiae et suspensionis a regimine et administratione suarum ecclesiarum; necnon Universitatibus, rectoribus et illarum conservatoribus, parochialiumque ecclesiarum rectoribus et aliis quibuscumque, sub excommunicationis latae sententiae ac privationis earumdem parochialium ecclesiarum, ac omnium aliorum beneficiorum ecclesiasticorum, quae obtinebant, necnon inhabilitatis ad illa et alia obtinenda, poenis, eo ipso, si contra facerent, incurrendis, ne ipsos priores, quominus fratres dicti Ordinis, sub indultorum, exemptionum, gratiarum et literarum apostolicarum praedictarum specie, extra domos et obedientiam eorum vagantes, capere et apprehendere, etiam violenter, illos ad domos et loca, unde recesserant, reducere et carceribus mancipare valerent, quovis modo, per se vel alium seu alios, directe vel indirecte, impedire praesumerent.

§ 4. Et deinde, pro parte dilecti filii Nicolai Audet, prioris generalis dicti Ordinis, pia memoriae Clementi Papae VII, etiam praedecessori nostro, exposito quod nonnulli ex dictis fratribus habitum regularem Sancti Benedicti, alii vero Sancti Ambrosii et Humiliatorum, aliqui autem aliorum Ordinum suscipiebant, et, sub praetextu delationis talis habitus intra loca religiosa, per saeculum vagando, et cum saecularibus conversando, non sine

Leonis constitutionem confirmavit Clementis VII.

Religionis opprobrio, moram trahebant; ac etiam contingebat saepius ut fratres Ordinis Carmelitarum huiusmodi, Ordinem ipsum ac illius conventus et domos, ut praefertur, seu alias exeuntes, res et bona per eos seu eorum medio in eorum Ordine Carmelitarum ac illius conventibus et domibus, in quibus Ordinem ipsum professi fuerant seu deguerant, acquisita vel possessa secum deferrent et asportarent, in Ordinis Carmelitarum et conventuum et domorum huiusmodi iacturam et detrimentum: praefatus Clemens praedecessor, per alias suas, literas Leonis praedecessoris huiusmodi, et in eis contenta quaecumque approbavit et innovavit, ac plena roboris firmitate subsistere decrevit, ac praemissa omnia, prout per dictum Leonem praedecessorem statuta, ordinata et decreta fuerunt de novo.

Si tuit etiam Carmelit. trans- euntibus ad alios Ord. non licere acquiescere inibi iam bona asportare.

§ 5. Quodque de cetero nulli dicti Ordinis professores, cuiuscumque gradus vel conditionis existentes, qui Ordinem et illius conventus et domos huiusmodi, ut ad alios Ordines se transferrent, vel alia quavis de causa, etiam de speciali dictae Sedis licentia, exirent, etiamsi ad cathedralium ecclesiarum regimina assumpti forent, aliqua res vel bona, quae in Ordine ac conventibus et domibus huiusmodi quomodolibet acquisiverant seu possederant, cuiuscumque qualitatis forent, secum deferre aut inde asportare quoquomodo possent; sed illa Ordini, conventibus et domibus huiusmodi, a quibus decesserant, relinquere astricti forent; et tam illi ad illa relinquendum, quam etiam omnes et singuli, qui eatenus Ordinem et conventus ac domos quoquomodo, etiam quacumque facultate dictae Sedis Apostolicae eis desuper suffragante, exiverant, ad res et bona per eos inde asportata restituendum et reddendum; necnon quoscumque eiusdem Ordinis Carmelitarum professores, extra Ordinem ipsum et eius loca, et etiam prae-

textu quod ad alios Ordines se transtulerint et habitum aliorum Ordinum huiusmodi deferrent, in saeculo pro tempore degentes, ad redeundum ad dictum Ordinem Carmelitarum et illius habitum reassumendum, etiam quibusvis licentiis, concessionibus et gratiis eidem fratribus sic in saeculo permanentibus per abbates seu quoscumque alios superiores aliorum Ordinum huiusmodi et quacumque auctoritate seu dignitate fungentes eis desuper concessis, quas illis, nisi actu loca vel monasteria ingrederentur, et in eis regulariter viverent, nullatenus suffragari decrevit, nequaquam obstantibus, per censuras et poenas ecclesiasticas ac alia opportuna iuris remedia, sublato quovis appellationis obstaculo, etiam per ipsum Nicolaum et pro tempore existentem dicti Ordinis priorem generalem cogi et compelli possent, etiam statuit, ordinavit; ac illis, etiam per quoscumque, per quasvis literas, etiam derogatoriis derogatorias, efficaciores et insolitas clausulas in se continentes, derogari non posse, nec derogatum censi, nisi illarum tenor de verbo ad verbum et nihil penitus omisso insertus, ac huiusmodi derogatio praedicto Nicolao et pro tempore existenti generali priori per diversas literas intimata foret; et si aliter derogaretur, derogatio huiusmodi nemini suffragari; et sic per quoscumque iudices, sublata quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac quidquid secus attentari contigerit, irritum et inane fore decrevit.

§ 6. Necnon per eundem Clementem praedecessorem accepto quod postmodum aliqui ipsius Ordinis fratres diversas alias literas variis viis, cum primodictarum literarum derogatione, subreptitie et obreptitie obtinuerant, sub quarum clypeo, habitu ipsius Ordinis deposito, vagabantur in saeculo; aliqui vero, post reformatio-

Formam autem suas publicandi literas et reducendi vagantes ad sua claustra praescripsit.

nem dicti Ordinis ab ipso Nicolao priore factam, se in vita reformata remanere non posse, licet, falso asserentes, ab eadem Sede in dicto Ordine manendi et, prout ante reformationem consueverant, vivendi licentiam extortam, lucris et pecuniis propriis insisterent. Aliqui etiam ex particularibus congregationibus dicti Ordinis, quasi privilegiati, cum licentiis vicariorum ipsarum congregationum, extra conventus Ordinis praedicti in saeculo residentes, Ordinem praedictum non parum diffamabant; nonnulli vero ex dictis fratribus, qui se poenitentiarios apostolicos a dicta Sede deputari obtinuerant, non solum ecclesiis, in quibus ad officium poenitentiarum exercendum erant deputati, sed etiam in ecclesiis dicti Ordinis officium huiusmodi, tamquam tales et quasi a superiore exempti, exercebant, in grave animarum dictorum fratrum praeiudicium, dicti Ordinis denigrationem, reformationis et regularis vitae perturbationem, christifidelium scandalum ac malum et perniciosum exemplum: praefatus Clemens praedecessor, per reliquas suas in forma brevis literas, eius primodictas literas confirmans et innovans, ac quatenus opus esset, etiam de novo concedens, eidem Nicolao priori, in virtute sanctae obedientiae, commisit et mandavit ut omnes et singulos fratres praedictos in domibus dicti Ordinis commorantes, per affixionem literarum praedictarum in valvis monasteriorum seu domorum, in quibus habitabant, in genere; alios vero extra Ordinem vagantes, per specialem et personalem earumdem praesentium intimationem, moneret ut intra mensem ex tunc computandum, qui ex ipsis fratribus extra loca dicti Ordinis vagarentur, ad ipsius Nicolai prioris et aliorum superiorum suorum obedientiam, iuxta tenorem literarum praedictarum, redirent; dispensati vero ad vivendum sicut ante reformationem huius-

modi consueverant, ad observationem regularem redirent, et cum fratribus reformatis se conformarent; degentes vero extra conventus Ordinis et in saeculo, cum licentiis vicariorum congregationis eiusdem, ad conventus dicti Ordinis revertentur; deputati vero in poenitentiarios, in ecclesiis dicti Ordinis officium poenitentiarum, absque sui superioris licentia, non exercerent; et illi, quos, si ad Ordinem redierint, scandalum in Religione parituros ipse Nicolaus prior cognosceret, et propterea extra Ordinem relinquendos esse duceret, pallio nigro, ut a ceteris fratribus distinguerentur, et non albo uti deberent, auctoritate apostolica inhiheret, et tam eos quam supradictos fratres et alios, qui monitionibus Nicolai prioris huiusmodi non parerent, etiam per censuras ecclesiasticas et alia opportuna remedia, appellatione postposita, compescere, ac brachii saecularis auxilium ad id invocare posset et valeret, facultatem concessit, prout in singulis literis praedictis plenius continetur.

§ 7. Cum autem, sicut exhibita nobis nuper pro parte dicti Nicolai prioris petitio continebat, causae, propter quas singulae praedictae literae a dictis praedecessoribus emanaverant, adhuc subsint; et licet, secundum regularia instituta dicti Ordinis, fratres praefati extra Ordinem praedictum ad aliquem gradum, absque licentia suorum superiorum, se promoveri facere non possint; tamen nonnulli ex dictis fratribus baccalaureatus et magisterii aliosque gradus in diversis facultatibus, absque dicta licentia vel extra eundem Ordinem suscipere; alii vero, propriae salutis obliti, ad sacros etiam presbyteratus ordines, aetate legitima vel sufficientia eis minime suffragante, se promoveri facere; reliqui vero fratres huiusmodi, propter eorum demerita et regularis vitae perturbationem, extra eorum seu dicti Ordinis

Isdem vero motibus substatibus.

domos expulsi, non sine Religionis vituperio et contemptu ac populorum scandalo, diversis viis et mediis ad Ordinem et domos praedictas, contra totius Ordinis voluntatem, redire procurent: pro parte eiusdem Nicolai prioris nobis fuit humiliter supplicatum ut literis praedictis nostrae approbationis robur adicere, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Leonis et Clementis constitutiones dictas confirmat;

§ 8. Nos igitur, dicti Ordinis, quem praeceteris in visceribus gerimus charitatis, prosperum et tranquillum statum, animarum salutem paterno zelantes affectu, et singularum literarum praedictarum veriores tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, statuta, ordinationes, decreta, inhibitiones, mandata, approbationem et innovationem ac cum omnibus et singulis in eis contentis clausulis desuper confectas literas Leonis et Clementis, praedecessorum huiusmodi, auctoritate apostolica, tenore praesentium, ex certa scientia approbamus et innovamus, ac perpetuae firmitatis robur obtinere et firmiter observari debere decernimus.

Prohibet huiusmodi fratres ad quemcumque gradum et ordines promovendi;

§ 9. Et nihilominus, potiori pro cautela, praemissa omnia de novo, quodque de cetero perpetuis futuris temporibus fratres praedicti, etiam praetextu quarumcumque facultatum, indultorum et literarum apostolicarum, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibus et aliis decretis concessorum, baccalareatus, magisterii, iubilatus seu licentiatu et alios quarumcumque facultatum gradus extra dictum Ordinem et absque licentia huiusmodi suscipere, seu ad illos et ad presbyteratus et alios sacros ordines se promoveri facere minime possint; ac

propter eorum demerita seu alias a domibus et Ordine praedictis expulsi, ad illos quovis modo reverti nequeant; et si qui forsitan ex fratribus praefatis ad gradus aut ad ordines huiusmodi promoti fuerint, eorum privilegiis uti nullatenus valeant et pro non promotis habeantur, statuimus et ordinamus: ac quascumque susceptiones et ad gradus ac ordines huiusmodi promotiones, ut praefertur, etiam praetextu facultatum et indultorum ac literarum praedictarum seu alias factas et faciendas, nullas et invalidas ac nullius roboris vel momenti fore, nec eis, in quorum favorem factae et concessae fuerint, suffragari debere decernimus et declaramus.

§ 10. Mandantes nihilominus universis et singulis patriarchis, archiepiscopis, episcopis, abbatibus et in dignitate ecclesiastica constitutis personis, necnon quarumcumque metropolitanarum et aliarum cathedralium ecclesiarum canonicis, ipsorumque patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum vicariis et officialibus ubilibet constitutis quatenus omnes et eorum quilibet, quoties pro parte Nicolai ac pro tempore existentis prioris generalis huiusmodi fuerint requisiti, similiter in praemissis consilium, auxilium et favorem pro viribus impendant, non permittentes eum et alios dicti Ordinis superiores contra tenorem praesentium et singularum aliarum literarum praefatarum aliquo modo turbari aut impediri, contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas ac alia iuris remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 11. Non obstantibus praemissis ac felicitis recordationis Bonifacii Papae VIII, praedecessoris nostri, de una, ac concilii generalis de duabus diætiis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate praesentium non trahatur, ac aliis apostolicis et in

Ecclesiarum praelatis praecipit ut superioribus huius Ordinis auxilio aut pro executione huiusmodi decretorum;

Derogat contrariis;

provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, necnon statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis ac literis apostolicis per recolendae memoriae Eugenium Papam IV et Paulum II, Sixtum etiam IV, Innocentium VIII ac per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et Sedem Apostolicam dicto Ordini vel congregationi, etiam Mantuanae et Albiensi, concessis, etiam motu et scientia similibus, ac de apostolicae potestatis plenitudine, et cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis quomodolibet, etiam pluries, concessis, confirmatis et innovatis, quibus omnibus, etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda aut alia exquisita forma servanda foret, et in eis caveatur expresse quod illis nullatenus derogari possit, tenores huiusmodi praesentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, necnon modos et formas ad id servandos pro individuo servatis habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, harum serie specialiter et expresse derogamus, necnon omnibus illis, quae dicti praedecessores in singulis literis praedictis voluerunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque, seu si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 12. Volumus autem quod praesentium

transumptis, manu notarii publici subscriptis et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, ea prorsus fides adhibeatur, quæ originalibus adhiberetur, si essent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die septimo aprilis MDXXXIX; pontificatus nostri anno v.

Dat. die 7 aprilis 1539, pontif. anno v.

XXVI.

Approbatio confraternitatis sub invocatione Sanctissimi Corporis Christi, pro decentiori eius veneratione in Urbe instituta; indulgentiarumque elargitio, tam pro ea quam pro aliis confraternitatibus ubique locorum institutis et instituendis ¹.

Paulus episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Dominus noster Iesus Christus transiturus de hoc mundo ad Patrem, in ultima coena, qua Pascha cum discipulis suis manducavit, admirabile Sacramentum pretiosissimi Corporis et Sanguinis sui instituit, per quod universi christicolae memoriam suae caritatis eximiae, quam in sua passione, hora eius appropinquante, ostendit, recolerent. Unde nos, Illius vices, licet immeriti, gerentes in terris, debitum censemus ut quae in huius sacrosancti Sacramenti honorem et venerationem expia christifidelium devotione digne ordinata comperimus perpetuis futuris temporibus permaneant, prompta devotione, prout decet, apostolico praesidio solidemus, et ut ad id fidelium eorumdem vota facilius concurrant, fideles ipsos spiritualibus muneribus prosequamur, et eorum pia

Christus in ultima coena sacramentum Eucharistiae instituit, ut ipsius fideles suae eximiae caritatis memoriam recolerent.

¹ Festivitatem Sanctissimi Corporis Christi instituit Urbanus IV in constitutione XIX, *Transiturus*, tom. III, pag. 705, ubi notavi.

Transumptis credi iubet.

suffragia donis coelestibus confoveamus, ut exinde divinae gratiae aptiores reddantur, et Sacramentum ipsum in die peregrinationis extremæ sibi fore viaticum salutare mereantur.

§ 1. Sane pro parte dilectorum filiorum universorum confratrum confraternitatis sub invocatione Sacratissimi Corporis Christi in ecclesia domus B. Mariae super Minervam de Urbe, Ordinis fratrum Praedicatorum institutæ, nobis nuper exhibita petitio continebat quod nuper nonnulli cives Romani et curiales christifideles, pie considerantes sacratissimum Eucharistiae Sacramentum praedictum in parochialibus ecclesiis dictæ urbis minus honorifice et in locis abiectis sine ulla veneratione conservari; et cum per ipsam urbem pro communione infirmorum deferendum erat, ab uno tantum cappellano, sine ullis decore et reverentia, solitum deferri; et singulari devotione ducti, cupientes præmissis et ut eidem Sacramento honor, cultus et veneratio debita exhiberentur, quantum in eis erat, providere, unam societatem seu confraternitatem utriusque sexus, sub invocatione eiusdem Sacratissimi Corporis Christi, in dicta ecclesia de Minerva ordinarunt et instituerunt.

§ 2. Ac pro eius salubri directione et incremento, inter alia, quod confratres confraternitatis huiusmodi pro tempore existentes, seu ab eis per singulas regiones urbis praedictae deputati aut deputandi, diligenter ac omni cura et studio facerent et procurarent ut Sacramentum huiusmodi, tam in dicta Minerva quam singulis aliis parochialibus ecclesiis Urbis huiusmodi, ea qua decet veneratione, in loco onorifico et honesto, lampadibus accensis, die noctuque conservaretur et custodiretur.

§ 3. Et si earundem ecclesiarum reditus ad id non sufficerent, ipsi confratres

illis de necessariis ad huiusmodi opus, necnon ad emendum unum pallium pro singulis ecclesiis praedictis, cum quo Sacramentum ipsum, quotiescumque illud pro communione infirmorum extra ecclesiam deferendum esset, deferri deberet, providerent.

§ 4. Ac quod rector cuiuslibet ex ecclesiis praedictis seu illius locumtenens, quotiescumque esset necessarium Sacramentum huiusmodi alicui infirmo ministrari et ad illius domum deferri, campanam suae ecclesiae certis ictibus pulsari facere teneretur, ad hoc ut confratres vicini parochiae illius ecclesiae se moneri et convocari ad associandum Sacramentum ipsum cognoscerent, et per se ipsos associarent, si legitimo impedimento detenti non forent, alioquin per unum de suis dignioribus familiaribus Sacramentum praedictum ad domum dicti infirmi, facibus accensis, associari et comitari facere tenerentur.

§ 5. Ac quod utriusque sexus personae confraternitatis huiusmodi confratres pro tempore existentes tertia quaque die dominica cuiuslibet mensis totius anni, in dicta ecclesia de Minerva congregari, et inibi unam missam in cantu vel alias celebrari facere, ac in elevatione praefati Sacramenti facies accensas habere deberent.

§ 6. Necnon prima die Veneris statim post festum Corporis Christi immediate sequenti, solemnem processionem extra et circum praefatam ecclesiam de Minerva, Sacramentum praedictum honorifice, facibus accensis, deferendo, annuatim facere.

§ 7. Et si aliquem ex confratribus confraternitatis huiusmodi aegrotare contingeret, rector aut electus nominatus ecclesiae, cuius dictus infirmus parochianus existeret, una cum alio confratre eiusdem confraternitatis, per rectorem seu electum

Et impensas ad hoc necessarias provident.

Et a parochis illud ad infirmos hoc decenter deferri et facibus accensis associari student.

In dictaque ecclesia de Minerva, qualibet tertia dominica cuiuslibet mensis solemnem missam celebrari faciant.

Die post festum Corporis Christi, processionem et honorifice circa dictam ecclesiam procedant.

Confessores infirmos visitent, et ad ipsum Sacramentum suscipiendum hortentur.

Quidam cives Romani et curiales, in ecclesia B. M. supra Minervam, Corporis Christi societatem erexerunt, pro decentiori eius cultu et veneratione curanda.

Cuius confratres curare debeant ut ubique sanctissimum hoc Sacramentum honorifice custodiat.

nominatum huiusmodi pro tempore eligendo, dictum infirmum visitare, et ad confitendum peccata sua ipsumque Sacramentum suscipiendum pie adhortari et commonere.

§ 8. Necnon singulis hebdomadis totius anni, ipsi utriusque sexus confratres quinquies Orationem Dominicam, et toties Salutationem Angelicam, in commemorationem dicti Sacramenti, devote recitare et commemorare tenerentur.

§ 9. Ac mulieribus confratribus dictae confraternitatis, quibus indecens esset per dictam urbem vagari ad associandum dictum Sacramentum, ut, quoties signum campanae audirent, flexis genibus, Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam huiusmodi quinquies, ut praefertur, recitando, omnes et singulas gratias et indulgentias confratribus confraternitatis huiusmodi pro tempore concessas consequerentur, per nos concedi procurare statuerunt et ordinarunt, prout in instrumentis seu aliis documentis desuper confectis plenius contineri dicitur.

§ 10. Ac dilectum filium nostrum Alexandrum S. Mariae in Via Lata diaconum cardinalem, de Caesarinis nuncupatum, in protectorem dictae confraternitatis elegerunt.

§ 11. Quare, pro parte eorumdem confratrum, nobis fuit humiliter supplicatum ut institutioni confraternitatis ac statutis et ordinationibus huiusmodi, pro illorum subsistentia firmiori, robor apostolicae confirmationis adicere ac alias in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 12. Nos igitur tantum Sacramentum, omni laude et veneratione dignum, a cunctis fidelibus, ut per hoc desideratam salutem consequi valeant, honorari, laudari et magnificari sinceris desideriis exoptantes, ac omnipotenti Deo, quod tam sa-

luberrima tamque necessaria et utilia opera nostro tempore exerceri inceperint, gratias agentes, et ut illa perpetuo frequententur, ac christifideles praefati eis frequentius¹ insistant, quo nos erga eos amplioribus et specialioribus gratiis liberaliores, seque per hoc maiori coelestis gratiae devotione refici posse cognoverint, quantum cum Deo possumus, providere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, institutionem confraternitatis huiusmodi, necnon praedicta ac omnia et singula alia per eosdem confratres circa praemissa statuta et ordinata ac prout illa concernunt, omnia et singula in instrumentis seu documentis desuper confectis praedictis contenta, et inde sequuta quaecumque, ex certa nostra scientia, auctoritate apostolica, tenore praesentium approbamus et confirmamus; ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplemus, illisque perpetuae firmitatis robor adiicimus, et ea per ipsarum parochialium ecclesiarum rectores seu eorum locatentes, pro tempore existentes, et alios ad quos spectat, firmiter observari debere decernimus. Et nihilominus, pro potiori cautela, praemissa omnia et singula alia per eosdem confratres, ut praefertur, statuta et ordinata, de novo, auctoritate et tenore praedictis, perpetuo statuimus et ordinamus.

§ 13. Ac confratribus confraternitatis huiusmodi, nunc et pro tempore existentibus ac eorum singulis, quod omnibus et singulis privilegiis, indultis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, indulgentiis, etiam plenariis, et peccatorum remissionibus et aliis gratiis spiritualibus et temporalibus confratribus Imaginis Salvatoris ad Sancta Sanctorum, necnon Caritatis, et archiepiscopalis S. Iacobi in

¹ *Ferventius*, Ripoll (n. T.).

² Vide quoad indulgentias quod supra notatum est.

Singulisque hebdom. quinquies Orationem Dominicam et Angelicam in commemorationem Sacram. recitent.

Mulieres non valentes, illud associare, quinquies flexisque genibus, ut supra, orantes, indulgentias confratrum consequi posse a Pontifice petunt.

Alexandrum card. Caesarinum protectorem elegerunt.

Confirmatio- nemque dictarum ordinationum postulaverunt.

Hic ergo Pontifex Deo gratias agens de praemissis, omnia praedicta approbat.

Indulgentias et gratias aliorum piorum eorum istis confratribus elargitur.

Augusta, ac Sancti Ioannis Baptistae, necnon Sanctorum Cosmae et Damiani, nationis Florentinae, ac hospitalis nostri S. Spiritus in Saxia, Ordinis Sancti Augustini, et Campi Sancti, confraternitatum eiusdem urbis, pro tempore existentibus, illarumque ac Beatae Mariae de Populo, etiam de Urbe, ecclesiis ac christifidelibus illas visitantibus, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros et successores concessis et concedendis, et quibus illi utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum: quorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis haberi volumus, ex nunc et in perpetuum utantur, potiantur et gaudeant, ac uti, potiri et gaudere libere et licite valeant in omnibus et per omnia, perinde ac si illa eis specialiter et expresse concessa fuissent, et in futurum concederentur, concedimus et indulgemus. Ipsaque privilegia, indulta, exemptiones, libertates, immunitates, indulgentias, etiam plenarias, ac peccatorum remissiones et alias gratias ad confratres confraternitatis Sanctissimi Corporis Christi huiusmodi ac illius cappellanos, ministros et personas pro tempore existentes, eisdem auctoritate et tenore, extendimus et eis communicamus.

Indulgentiam confratrum die ingressus et inter in vita concedit.

§ 14. Necnon christifidelibus praefatis, qui dictam confraternitatem Sacratissimi Corporis Christi ingredientur, die illorum ingressus huiusmodi, plenariam ad instar Iubilaei, ac eorum peccatis prius confessis, et sacramento huiusmodi per eos devoto recepto, ter in vita similiter plenariam omnium peccatorum sporum.

Et in associatione Sacramenti et interventus divinarum officiorum et visitatione

§ 15. Ipsisque confratribus qui praefatum Sacramentum eisdem infirmis ministrandum associaverint, seu impediti, associari, ut praefertur, fecerint, ac eisdem processionibus et divinis officiis, quae per eos-

dem confratres, ut praefertur, celebrari facere contigerit, interfuerint, quoties id fecerint, centum; qui vero dictam ecclesiam de Minerva diebus Veneris cuiuslibet hebdomadae totius anni devote visitaverint, decem annorum et totidem quadragenarum iniunctarum eis poenitentiarum indulgentias et remissiones, quoties id fecerint, misericorditer in Domino concedimus et elargimur.

§ 16. Necnon mulieribus eiusdem confraternitatis, quibus, propter honestatem, non licet per urbem ipsam passim vagari, quoties signum campanae huiusmodi audierint, semel Orationem Dominicam et totidem Salutationem Angelicam, flexis genibus, devote recitaverint, ut omnes et singulas indulgentias, concessionem et gratias, aliis confratribus interessentibus concessas, consequantur et consequi valeant.

§ 17. Ac eisdem utriusque sexus confratribus et eorum singulis, ut quemcumque presbyterum saecularem vel cuiusvis Ordinis regularem, etiam in mortis articulo, etiamsi mors tunc non subsequatur, in suum possint eligere confessorem; qui, eorum confessionibus diligenter auditis, eos et eorum singulos ab omnibus et singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus et delictis, quantumcumque gravibus et enormibus, per eos et eorum singulos pro tempore perpetratis, etiam Sedi Apostolicae et eorum ordinariis reservatis, praeterquam a contentis in literis in die Coenae Domini legi solitis, ter in vita absolvere, et eis poenitentiam salutarem iniungere.

§ 18. Necnon eiusdem confraternitatis administratoribus et confratribus pro tempore existentibus, pro illius statu salubriori dirigendo, ut quaecumque licita et honesta statuta et ordinationes felix regimen et prosperum statum ac gubernationem illorum et aliarum quarumcumque

1 Et locorum, Ripoll. (n. r.).

eccles. B. Mariae supra Minervam,

Ac mulieribus non valentibus Sacramentum associari, sed orantibus ut hic.

Facultas confratrum eligendi confessorem qui eos absolvat etc.

Statutaque pro regimine dictae confraternitatis ordinandi.

rerum, spiritualium et temporalium, eos quomodolibet concernentia, concedere et facere, eaque, quoties videbitur, mutare et alterare, limitare, corrigere, declarare, modificare et in melius reformare; quae, postquam edita, mutata, alterata, limitata, correctata, declarata, modificata et in melius reformata fuerint, eo ipso per Sedem eandem confirmata sint et esse censeantur, auctoritate et tenore supradictis indulgemus, et plenam ac liberam desuper facultatem concedimus.

§ 19. Et nihilominus, ut christifidelium devotio ad tam salubre Sacramentum ferventius invalescat, ac christifideles ad illius venerationem et similia caritatis opera exercenda per amplius excitentur, quod omnes et singulae aliae confraternitates sub eadem invocatione Sanctissimi Corporis Christi ubilibet institutae et instituendae eisdem privilegiis, concessionibus, indulgentiis, facultatibus, gratiis et indultis confraternitati in ecclesia de Minerva institutae huiusmodi per nos concessis et concedendis utantur, potiantur et gaudeant, ac uti, potiri et gaudere possint et debeant, praefata auctoritate, etiam praesentium tenore, statuimus et ordinamus.

§ 20. Decernentes praesentes literas et in eis contentas indulgentias et peccatorum remissiones, sub quibusvis revocationibus, suspensionibus et modificationibus similium vel dissimilium indulgentiarum et literarum, etiam per nos et successores nostros ac Cancellariae Apostolicae regulis pro tempore editis, etiam in favorem fabricae basilicae Principis Apostolorum de eadem Urbe et Cruciatiae Sanctae, nullatenus comprehensas, sed ab illis omnino exceptas esse et censerit. Et sic per quoscumque iudices, quavis auctoritate fun-

1 Condere, Cherub. et Ripoll. (n. r.).

2 Hoc intellige et absque nova aggregatione et concessione; quia ita declaravit Sac. Congregatio Cardinalium super indulgentiis die xv febr. MDCVIII.

gentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac quidquid secus attentari contigerit, irritum et inane. Nec non praesentium transumptis, manu notarii publici subscriptis et sigillo alicuius curiae ecclesiasticae seu personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eandem prorsus fidem, in iudicio et extra, adhibendam fore, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

§ 21. Quocirca venerabilibus fratribus nostris universis patriarchis, archiepiscopis et episcopis, ac dilectis filiis abbatibus et aliis personis in dignitate ecclesiastica constitutis, necnon metropolitanarum et aliarum cathedralium ecclesiarum canonicis, ac eorumdem patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum vicariis in spiritualibus et officialibus generalibus ubilibet constitutis, per apostolica scripta mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes literas et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte confratrum confraternitatis Sacratissimi Corporis Christi in ecclesia de Minerva institutae huiusmodi pro tempore existentium desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant praesentes literas et in eis contenta huiusmodi firmiter observari, ipsosque confratres illis pacifice gaudere. Non permittentes eos desuper per quoscumque contra praesentium tenorem quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo. Ac quoscumque sua interesse putantes, etiam per edictum publicum locis publicis affigendum, constituto summarie de novo tuto ad eos accessu, citando, ac illis necnon aliis, quibus

1 De non tuto: Cherub. et Ripoll. (n. r.).

Executoresque dictae constitutionis deputat;

Aliasque confraternitates, sub eadem invocatione Corporis Christi, ubique instituendae eisdem indultis gaudere decernit;

Claustrum huiusmodi constituit, praeservativas apponit;

et quoties opus fuerit, inhibendo, censurasque et poenas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Clausulas contrariorum derogatorias addit.

§ 22. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII, praedecessoris nostri, qua cavetur ne quis extra suam civitatem vel dioecesim ad iudicium evocetur ¹; seu ne iudices a Sede praedicta deputati extra civitatem vel dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere aut aliis vices suas committere praesumant; ac de duabus diætiis in concilio generali edita, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur; et quibusvis aliis apostolicis ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus; necnon privilegiis et ² apostolicis supradictis et quibusvis aliis ecclesiarum confraternitatibus et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis concessis, approbatis et innovatis, quibus omnibus, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nil penitus omissis et forma in illis tradita observata, insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari, aut extra vel ultra certa loca ad iudicium evocari non possint, per literas apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

¹ Hunc locum ita supplet Ripoll: *dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam diætam a fine suae dioecesis ad iudicium evocetur etc. (n. r.).* ² *Indultis addit Ripoll (n. r.).*

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae MDXXXIX, pridie kalendas decembris, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 30 novembris 1539, pont. an. VI.

XXVII.

Innovatio literarum contra quaestores omnium hospitalium et piorum locorum; et renovatio facultatum eis concessarum, cum prohibitione similes deputandi, nisi de consensu praefectorum fabricae basilicae Sancti Petri de Urbe, cui quaestuatae eleemosynae et nondum dictis hospitalibus incorporatae applicantur ¹.

Paulus Papa III universis et singulis praesentes literas inspecturis salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Nuper, postquam felicis recordationis Clemens Papa VII, praedecessor noster, diversis querelis sibi perlatis providere volens, quasdam suas literas omnia privilegia Sancti Spiritus in Saxia, et Sancti Ioannis Lateranensis, ac Sancti Iacobi pauperum incurabilium de Urbe nostra hospitalibus, et S. Antonii Viennensis, et Sancti Sebastiani extra muros dictae urbis, Sancti Augustini et Cisterciensis Ordinibus de Mercede Redemptionis captivorum per Romanos Pontifices super quaestis faciendis ac confratribus describendis et indulgentiis publicandis concessa, et per eundem Clementem praedecessorem nostrum confirmata, ex certis causis tunc expressis ad beneplacitum suum primo suspenderat et cappellas sub invocatione Sancti Sebastiani penitus suppresserat, et deinde idem praedecessor, per alias suas literas in forma brevis, praedictas literas suas confirmaverat, necnon commissarios, nuncios et

¹ Ex Regest. in Archiv. Vatic.]

Clemens VII indulta quaecumque quaestorum faciendarum a commissariis hospitalium Urbis suspendit primo, deinde revocavit.

quaestores, vigore privilegiorum praedictorum constitutos, revocaverat; ac omnem facultatem desuper concessam, ab hospitalibus et aliis praedictis amoverat et abdicaverat; ac tam quaestas praedictas facere, indulgentias et alias gratias eis concessas publicare, confratres describere ac confessionalia concedere, quam etiam in casibus matrimonialibus prohibitis dispensare prohibuerat.

Huiusmodi prohibitionem extenderat mox Paulus III ad quaecumque hospitalia, Ordines, loca pia etc., fabrica S. Petri de Urbe excepta, ecclesiarum praedictarum facultate puniendi poenis canonicis inobedientes.

§ 2. Nosque successive, cum, non sine animi nostri displicentia, accepissemus quod nonnulli hospitalium, monasteriorum et aliorum praedictorum ac etiam Sancti Helmi, Sancti Bovis, Sancti Bernardi, Sancti Leonardi, et Sanctae Marthae, Sanctae Catharinae Montis Synai, Sancti Viti, Sanctae Mariae de la Heremita seu aliorum locorum quaestores et commissarios quaestas praedictas facere, et alia praedicta exercere non erubescerent, per alias nostras in forma brevis literas omnibus et singulis locorum ordinariis, ut sub excommunicationis et aliis, de quibus eis videretur, poenis, quibuscumque tam hospitalium et monasteriorum ac Redemptionis captivorum et aliorum sanctorum et nominum praedictorum commissariis, nunciis et quaestoribus praemissa fieri inhiberent, et contra talia prohibita exercere praesumentes ad declarationem incursus dictarum poenarum procederent, quaestoribus fabricae basilicae Principis apostolorum de Urbe a personis Deum timentibus deputatis dumtaxat exceptis, mandaveramus, prout in singulis literis praedecessoris et nostris praedictis latius continetur.

Cum inobedientes adhuc aliqui supersint,

§ 3. Ad nostram pervenit notitiam quod nonnulli quaestores et commissarii, tam praedictis quam aliis forsitan nominibus, vigore privilegiorum praedictorum et forsitan aliorum, etiam a nobis, licet contra mentem nostram, emanatorum, tam quaestas facere quam indulgentias publicare, et alia, quae eis concessa fuisse praetendunt,

Bull. Rom. Vol. VI.

36

exercere, ac diversas pecuniarum summas, res et bona exigere et aliqui forsitan sibi ipsis appropriare non destiterunt.

§ 4. Nos, scandalis, quae ex praemissis provenire possent, occurrere, et de pecuniis, rebus et bonis hactenus exactis, quae hospitalibus, monasteriis et aliis locis fabrica quaestuandi et alia praemissa exercendi seu exercere faciendi habere praetendentibus, adhuc incorporata non sunt, gravissimis expensis, etiam quotidianis, dictae fabricae, quam nuper per venerabiles fratres Franciscum, Aleriensem, et Philippum, Burgi Sancti Sepulcri episcopos, et dilectum filium Raphaellem de Casalibus, dictae fabricae praefectos et deputatos aggredi fecimus et, dante Domino, prosequi, et ad finem perducere intendimus, providere volentes, motu proprio et ex certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, singulas literas praedecessoris et nostras praedictas, illarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, harum serie confirmantes, approbantes et innovantes, firmis tamen semper et illaesis remanentibus omnibus et singulis privilegiis dictae fabricae et illius collegio et deputatis hactenus concessis, omnes et singulas pecuniarum summas, res et bona ex quaestis, eleemosynis, indulgentiis et aliis praedictis hactenus proventus, et penes tam hospitalium, monasteriorum, Redemptionis captivorum, Sancti Helmi seu Adhelemi, Sancti Bovis, Sancti Bernardi, Sancti Leonardi, et Sanctae Marthae, Sanctae Catharinae Montis Synai, Sancti Viti, Sanctae Mariae de la Heremita praedictorum quam aliorum quorumcumque hospitalium, monasteriorum, ecclesiarum et locorum piorum, quocumque nomine nuncupatorum, quaestores, commissarios, nuncios, ministros, thesaurarios, depositarios sive alias personas, loca, collegia et universitates, cuiuscumque gradus, conditionis et digni-

Quaestuatae pecunias suisque respectivis hospitalibus, Ordinibus, etc. nondum incorporatae, basilicae Principis Apostolorum applicat;

tatis fuerint existentia, quae adhuc hospitalibus, monasteriis et aliis piis locis praedictis cum effectu incorporata non sunt, harum serie dictae fabricae basilicae Principis apostolorum de Urbe et illius collegio et deputatis ad opus et utilitatem dictae fabricae concedimus et applicamus, ac pro concessis et applicatis dictae fabricae haberi volumus.

Amovetque deputatos quoscumque et privilegia quaecumque eis concessa, prohibens quaevis fieri, nisi de consensu praesidentum dictae fabricae;

§ 5. Necnon omnes et singulos quae- stores, commissarios, ministros, thesaurarios, depositarios et alios officiales per guardianos, officiales et superiores dictorum hospitalium, monasteriorum, Redemptionis captivorum et aliorum locorum praedictorum, ac etiam per praedecessores nostros et per nos hactenus deputatos revocamus; omnesque facultatem, potestatem et auctoritatem quaestuandi, indulgentias et alias gratias publicandi, confratres describendi, confessionalia concedendi, in casibus matrimonialibus prohibitis disponendi, ab homicidiis casualibus seu voluntariis ac simoniae labe absolvendi et vota commutandi et forsitan alia exercendi, a quaestoribus, commissariis, ministris, thesaurariis, depositariis et aliis praedictis, necnon a guardianis, officialibus et aliis superioribus hospitalium, monasteriorum, Redemptionis captivorum et aliorum locorum praedictorum privilegia et facultates eos substituendi et deputandi, motu, scientia et potestate similibus abdicamus et amovemus: ita quod de cetero, perpetuis futuris temporibus, quaestores, commissarii, ministri, thesaurarii, depositarii aut alii officiales ad quaestas huiusmodi exercendum, indulgentias et alias gratias publicandum, confratres describendum, confessionalia concedendi et aliis casibus praedictis dispensandi et absolvendi, ab aliquibus, etiam a nobis et successoribus nostris Romanis Pontificibus, constitui et deputari non possint, nisi constitutioni et deputationi huiusmodi praefati collegii

aut deputatorum dictae fabricae pro tempore existentium expressus accedat assensus.

§ 6. Mandantes universis et singulis praefatorum hospitalium, monasteriorum, Ordinum Redemptionis captivorum, Sancti Helmi seu Sancti Adhelelmi, Sancti Bovis, Sancti Bernardi, Sancti Leonardi, Sanctae Marthae et aliorum quorumcumque ecclesiarum et piorum locorum quaestoribus, commissariis, ministris, thesaurariis, depositariis et aliis officialibus sive aliis personis, loco, collegio et universitatibus ut pecunias, res et bona ex quaestis, indulgentiis et aliis praedictis acquisita, et, ut praefertur, dictae fabricae applicata et concessa, penes ipsos et eorum quemlibet existentia, et adhuc, ut praefertur, minime incorporata, praefatae fabricae et pro ea illius collegio ac deputatis et officialibus, ad opus et utilitatem dictae fabricae exponenda et convertenda, persolvant et consignent.

Praedictis deputatis mandat pecunias praefatae collegio fabricae persolvere;

§ 7. Eisdem vero nunc et pro tempore dictae fabricae deputatis et praefectis, ut quaestores, commissarios, thesaurarios, depositarios et officiales aut alias personas, penes quos pecuniae, res et bona huiusmodi existunt, sub poenis et censuris, quibus eis videbitur, tam praesentium quam aliorum privilegiorum dictae fabricae et illius collegio et deputatis concessorum vigore, ad solutionem et consignationem huiusmodi faciendam cogant et compellant, ac praesentes et in eis contenta quaecumque inviolabiliter observari mandent et faciant, inobedientes et rebelles ac contradictores quoscumque per poenas et censuras praedictas, auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo, invocato, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Collegio vero huiusmodi potestatem facit inobedientem compellendi censuris;

§ 8. Non obstantibus praemissis ac Contraria tollit, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon in provincialibus et synoda-

libus conciliis generalibus et specialibus editis, statutisque et consuetudinibus, necnon stabilimentis, usibus et naturis hospitalium et monasteriorum et aliorum locorum praedictorum et quorumvis aliorum membrorum, domorum et locorum aliorum, ecclesiarum, etiam cathedralium metropolitanarum, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis alia firmitate roboratis, privilegiis quoque et indultis et literis apostolicis, tam sub plumbo quam in forma brevis et motu proprio, etiam a nobis emanatis et confirmatis et innovatis et forsitan de novo concessis, quibus, etiam si in eis quod nullatenus aut non nisi sub certis modo et formis derogari possit cautum et expressum sit, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis, ac modos et formas pro debite observatis habentes, ad effectum praemissorum dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ac sufficienter derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis et consuetis.

Transumptis eisdem dari iubet.

§ 9. Et quia difficile foret etc.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die vigesimo quinto ianuarii, anno millesimo quingentesimo quadragesimo, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 25 ianuarii 1540, pontif. anno VI.

XXVIII.

Institutio Studii generalis in civitate Maceratensi, provinciae Piceni, Status Ecclesiastici, cum aliorum Studiorum generalium gratiis et privilegiis.

Paulus episcopus servus servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

In eminenti dignitatis apostolicae specula, superni dispositione consilii, licet

Proemium.

1 Quoad lectores et scholares eiusmodi Studiorum, vide etiam Conc. Trid., sess. v, De Reform., cap. 1.

immeriti, constituti, ad cunctas fidelium regiones, nostrae vigilantiae potissime etiam in temporalibus creditas, earumque profectus et commoda, tamquam pastores universalis gregis dominici, nostrae considerationis aciem, quantum nobis conceditur, extendentes, fideles ipsos ad quaerendum literarum studia, per quae militantis Ecclesiae respublica geritur, ac divini nominis et fidei catholicae cultus protenditur, omnisque prosperitatis humanae conditio augetur, nostrae sollicitudinis ope, apostolicisque favoribus propensius excitamus.

Causae huius constitutionis.

§ 1. Sane, pro parte dilectorum filiorum communitatis civitatis nostrae Maceratensis nobis nuper exhibita petitio continebat quod, cum dicta civitas, in qua Curia generalis Marchiae nostrae Anconitanae residet, et victualium omnium copia habetur, propter varias ipsius civitatis condiciones et commoditates, generali Studio non modicum apta censeatur, ac reipublicae expedire credatur, ut in ipsa civitate emanet fons scientiarum irriguus, de cuius plenitudine, universis liberalibus documentis imbui cupientes, haurire possint, si in eadem civitate una Universitas Studii generalis, cuiuscumque facultatis et scientiae, erigeretur et institueretur, profecto Maceratensis praedictae et aliarum civitatum ac locorum circumvicinorum incolis et habitatoribus, in scientia proficere volentibus, magna commoditas studendi pararetur. Ac ex eorumdem studentium postmodum doctrina et scientia, in civitatum, terrarum et locorum regimine ac ipsius fidei catholicae propagatione, quamplurimi fructus provenirent. Quare, pro parte praefatorum communitatis, nobis fuit humiliter supplicatum ut super iis, ad hoc ut in ipsa civitate literarum studium incrementum suscipiat, opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, attendentes quod ex

Instituto Studio generalis in civitate Maceratensi.

literarum studio, tam publica quam privata, spiritualia et temporalia commoda mundo proveniunt, communitatem praefatam ac eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, in eadem civitate Maceratensi perpetuis futuris temporibus generale Studium cuiuscumque facultatis et scientiae licitae, cum cathedris facultatum earumdem, ac potestate et facultate doctorandi seu magistrandi, necnon rectoriae et alii pro illius prospero et felici regimine necessariis facultatibus et officiis, ita ut inibi generale Studium in qualibet licita facultate perpetuo habeatur et vigeat, auctoritate apostolica, tenore praesentium, erigimus et instituimus. Ac eidem Studio et illius Universitati, necnon rectori, doctoribus, scholaribus et personis pro tempore existentibus, ac illis, quos inibi ad quoscumque gradus promoveri contigerit, ut omnibus et singulis privilegiis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, facultatibus, praerogativis, antelationibus, praerogativis, honoribus, favoribus, gratiis, concessionibus et indultis, tam a iure communi quam ex concessionibus apostolicis et imperialibus vel alias quomodolibet, in genere et in specie, Bononiensi, Paduanensi ac quibuscumque aliorum quorumcumque Studiorum generalium Universitatibus, illarumque rectoribus, scholaribus et personis ac in eis pro tempore promotis, quomodolibet concessis et concedendis, et quibus illi utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterint quomodolibet in futurum, uti, potiri et gaudere plene,

libere et licite possint et debeant, etiam in omnibus et per omnia, perinde ac si illa eidem Universitati ipsius erecti Studii ac illius rectori, doctoribus, scholaribus et personis, ac in illa pro tempore promotis, specialiter et nominatim, concessa forent, auctoritate et tenore praedictis, de speciali gratia indulgemus.

§ 3. Necnon eidem Universitati, ac illius rectori et doctoribus pro tempore existentibus, quaecumque statuta et ordinationes, licita et honesta ac sacris canonibus non contraria condendi, et, prout qualitas temporum exegerit, reformandi et immutandi, ac alia de novo edendi, quae, postquam condita, reformata, immutata et de novo edita fuerint, eo ipso auctoritate apostolica approbata et confirmata sint et esse censeantur, plenam et liberam facultatem concedimus.

§ 4. Decernentes cives dictae civitatis, qui inibi studuerint et eorum conclusiones inter advocatos et procuratores ipsius curiae sustinuerint et alias idonei et sufficientes reperti fuerint, ipso in collegio ipsorum advocatorum et procuratorum receptos et admissos esse et censi, ac pro talibus haberi, eisdemque privilegiis et indultis advocatorum et procuratorum gaudere et potiri et recipi et admitti debere.

§ 5. Non obstantibus consuetudinibus et ordinationibus apostolicis ac collegii advocatorum et procuratorum huiusmodi, iuramento etc. Nulli ergo etc.

Datum Romae apud S. Marcum anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo quadragesimo, kalendis iunii, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 1 iunii 1540, pontif. anno vi.

Rectoris et officialium facultas statuta pro eius regimine condendi.

Privilegium scholarium civium conclusiones sustinentium.

Derogatio contrarium.

XXIX.

Approbatio societatis, tam ecclesiasticarum quam saecularium personarum nuper institutae ad erigendum hospitalia pro subventionem pauperum orphanorum et mulierum convertitarum.

Paulus Papa III, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex iniuncto nobis desuper, meritis licet imparibus, apostolicae servitutis officio, votis, per quae hospitalium et aliorum piorum locorum utilitas et salubris directio procuratur, libenter annuimus, ad illos quoque dexteram nostrae liberalitatis extendimus, quos ad id propria virtutum merita multipliciter recommendant.

Hieronymus Mianus, alias Emilianus, Venetus, eiusque socii diversa hospitalia pro pauperibus orphanis et mulieribus convertitis erexerunt, et, pro eorum salubriori profectu, petunt a Papa licentiam constituendi unum superiorem postulanteque aliqua privilegia.

§ 1. Sane, pro parte dilectorum filiorum universorum pauperum orphanorum Sanctae Mariae Magdalenae in suburbio Sancti Leonardi Bergomensis, et Mediolanensis, Comensis, Ianuensis, Papiensis, Brixienensis et Veronensis civitatum ac dioecesium hospitalium recollectorum nuncupatorum, ac tam ecclesiasticarum quam saecularium personarum in eis deservientium, nobis nuper exhibita petitio continebat quod, cum alias quondam Hieronymus Mianus, civis Venetiarum, plures pauperes orphanos, propter bellorum in Italia urgentium tristes eventus et famem urgentem, passim derelictos vagari videret, idem Hieronymus, devotionis fervore et pietate motus, praedictum hospitale Sanctae Mariae Magdalenae inchoavit; et deinde hospitale praedictum, tam propter civium in civitate Bergomensi degentium ferventem caritatem quam providam directionem et salubre regimen praedicti Hieronymi, in tantum, auctore Domino, crevit, ut idem Hieronymus ad alia hospitalia in aliis Italiae partibus instituenda animum applicarit. Ita quod tam in Mediolanensi quam Comensi et aliis civitatibus ac dioecibus praedictis similia, et in quibusdam ex eis mulierum convertitarum hospitalia,

dicto Hieronymo et nonnullis aliis median-tibus, erecta fuerunt, unde hospitalia ipsa de bono in melius perduuntur, in dies eorum numerus augetur et augeri speratur; et sicut eadem expositio subiungebat, si in eisdem hospitalibus, quae per dictos clericos et laicos insimul gubernari consueverunt, unus superior vel caput, qui inibi pro tempore servientes congregari facere, et de loco ad locum mutare valeret, existeret, hospitaliaque ipsa aliquibus praerogativis decorarentur, profecto salubri ipsius hospitalis et illi deservientium praedictorum directioni et quieti plurimum consuleretur, ac in illis degentes pauperes huiusmodi et melius gubernarentur¹, dictaeque personae in eo confoverentur, et ad solita servitia invitarentur. Quare, pro ipsorum pauperum et deservientium personarum parte, nobis fuit humiliter supplicatum ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, qui caritatis opera ubique exerceri sinceris desideramus affectibus, quemlibet ex pauperibus personis praedictis a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, auctoritate apostolica, tenore praesentium, eisdem hospitalibus, quod pauperes et personae in eis pro tempore degentes et deservientes, unam ex personis inibi deservientibus huiusmodi, ecclesiasticam vel saecularem, inter eos superiorem vel caput, quae ipsos congregari facere, ac de loco ad locum mutare, et quaecumque statuta et ordinationes licita et honesta ac sacris canonibus non contraria conderé,

¹ Et pertractarentur addit Cherub. (n. t.).

Hic ergo Pontifex dictam licentiam concedit.

ipsaque statuta, quoties ei videbitur, mutare, ac de novo statuere possit, eligere.

Sacerdotesque eorum divina officia recte posse decerni,

§ 3. Necnon sacerdotes, eisdem pauperibus pro tempore deservientes, horas canonicas, diurnas pariter et nocturnas, missas et alia divina officia secundum ritum et morem et usum S. R. E., etiam nevissime editum, dicere et recitare.

Et omnium in eorum locis de gentium confessiones audire et eos absolvere aut locorum ordinarios posse indulget;

§ 4. Ipsosque pauperes ac omnes et singulos in dictis hospitalibus deservientes dumtaxat, eorum confessionibus diligenter auditis, ab eorum omnibus et singulis peccatis, casibus, criminibus, excessibus et delictis, a quibus locorum ordinarii absolvere consueverunt, absolvere, ac pro commissis poenitentiam salutarem iniungere libere et licite valeant, perpetuo concedimus et indulgemus.

Defensores et huius constitutionis executores deputat;

§ 5. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Casertanensi, Felitensi et Visonensi episcopis per apostolica scripta mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum ¹, per alium seu alios, auctoritate nostra faciant praesentes literas et in eis contenta quaecumque plenum effectum sortiri ac inviolabiliter observari, illisque pauperes sacerdotes praedictos ac omnes et singulos alios, quos quomodolibet concernunt, pacifice frui ac gaudere, iuxta praesentium continentiam et tenorem. Non permittentes quemquam contra illorum tenorem modo aliquo molestari, impediri aut inquietari. Contradictores per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendo.

Contraria solent.

§ 6. Non obstantibus apostolicis ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus ac statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis ac literis apostolicis, etiam in forma brevis, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros et nos ac Sedem praedictam, etiam per viam generalis legis et statuti perpetui et initi ac

¹ Cherub. addit: per se vel etc. (n. r.).

stipulati contractus, ac motu proprio et ex certa scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, etiam cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, praeservativis, exceptivis, restitutivis, declarativis ac derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibus et aliis decretis, etiam quibusvis locorum ordinariis, sub quibusvis verborum formis et extensionibus, concessis, confirmatis et innovatis, quibus (illorum omnium tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes), illis alias in suo robore remansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem; et qualibet alia dictae Sedis indulgentia, generali vel speciali, cuiuscumque tenoris existat, per quam, praesentibus non expressam vel tota inter non insertam, effectus huiusmodi gratiae impediri valeat quomodolibet vel differri, et de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris literis mentio specialis. Nos enim ex nunc irritum decernimus et inane quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Nulli ergo etc.

Datum Romae apud S. Marcum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo quadragesimo, nonis iunii, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 5 iunii 1540, pontif. anno vi.

XXX.

Privilegia et gratiae praelatorum referendariorum utriusque signaturae Romani Pontificis.

Paulus episcopus servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

Debita consideratione pensantes quantum venerabiles fratres episcopi ac dile-

Causa latius constitutionis.

cti filii in minoribus constituti, utriusque signaturae, supplicationum videlicet et commissionum, per nos seu in praesentia nostra signandarum, infrascripti referendarii nostri, qui prae ceteris officialibus et ministris nostris propinquius nobis assistunt, circa ipsas supplicationes et commissiones, pro nostro et Apostolicae Sedis honore ac universalis Ecclesiae utilitate et alias, gratis, prompta voluntate, indefesse laborant, dignum, quin potius debitum reputamus ut illos specialis benevolentiae favoribus amplectamur, ac praeclaris dignitatum titulis decoremus et alias nos eis (prout convenit) gratiosos exhibeamus.

Referendarios creat Sedis Apostolicae notarios et comites Palatinos ac verae nobilitatis titulo decorat etc.;

§ 1. Hinc est quod nos, felicis recordationis Leonis X et Clementis VII, Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, vestigiis inhaerentes, eosdem infrascriptos referendarios nostros, qui praelati ac etiam familiares et continui commensales nostri existunt, condigni favoris gratia et excellentiae dignitate sublimare, ac opportunis favoribus munire volentes, ipsosque referendarios ac eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus vel quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutos fore censentes, motu proprio, non ad ipsorum referendariorum vel aliorum pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, et ex certa scientia, auctoritate apostolica, tenore praesentium, praefatos referendarios et eorum singulos, qui praesules non sunt, ac alios infrascriptos et eorum singulos in nostros et dictae Sedis notarios gratiose recipimus, eosque et alios, qui praesules existunt, ac eorum singulos in Sacri Palatii et Aulae Latera-

nensis comites; necnon qui nobiles non sunt, nobiles facimus, constituimus, ordinamus et deputamus ac nobilitamus, necnon nobilitatis titulo et favore decoramus, ac aliorum nostrorum et Sedis praedictae notariorum, necnon Palatii et Aulae huiusmodi comitum, ac ex magno baronum et nobilium genere procreatorum numero et consortio favorabiliter aggregamus, eosque deinceps nobiles esse et pro nobilibus reputari, nominari, teneri, censi et iudicari, ac de cetero in quibusvis concessionibus et literis, tam gratiam quam iustitiam concernentibus, a nobis seu Sede praedicta impetratis seu impetrandis, vel eis a nobis aut aliis quibuscumque concessis et concedendis, ac instrumentis seu aliis scriptis, etiam authenticis et privatis, nobiles nominari, et pro talibus haberi posse et debere volumus. Eisque quod omnibus et singulis privilegiis, praeminentiis, indultis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, facultatibus, honoribus, antelationibus, praerogativis, etiam in assecutione quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum, etiam vigore gratiarum expectatarum et illarum mutationum, extensionum et revalidationum, collationum et quarumcumque aliarum gratiarum et indultorum, quibus ceteri nostri et dictae Sedis notarii de numero participantium existentes, et absque illorum praeiudicio, ac Palatii et Aulae praedictorum comites, necnon veri et indubitati nobiles et ex nobilium genere ex utroque parente procreati, tam de iure quam consuetudine seu alias quomodocumque utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum, in iudicio et extra, ac ubicumque locorum, uti, potiri et gaudere debeant in omnibus et per omnia, perinde ac si referendarii et alii infrascripti de dicto magno baronum et nobilium genere ex utroque parente,

vere et non fide, procreati et geniti forent, concedimus. Ac eorum singulis, sublatis quibusvis obstaculis et impedimentis, veros nobiles esse, et de nobili ex dicto genere, ex utroque parente procreatos censeri debere decernimus et declaramus.

Insignia sua
eis donat;

§ 2. Et in signum honoris et nobilitatis huiusmodi, eis et eorum cuilibet, pro insigniis et armis, quibus ipsi et ab eis descendentes et ascendentes uti possint in decorem, partem insigniorum nostrorum, si eis uti voluerint, etiam cum vel absque armis suis, si illa habuerint vel illis usi fuerint, aut sine ipsis, prout duxerint ordinandum seu eligendum, assignamus et perpetuo decoramus.

Notarios ordi-
andi facultatem
dat,

§ 3. Et eis illos, quos moribus, scientia, aetate aliisque requisitis qualitatibus ad officium tabellionatus exercendum idoneos esse repperint, ad instar aliorum dicti Palatii comitum, ubique locorum, extra tamen muros Urbis, seu locum in quo Romanam Curiam residere contigerit, notarios, tabelliones publicos ac iudices ordinarios (recepto prius ab eis, iuxta formam praesentibus adnotatam, solito iuramento) creandi, deputandi et constituendi, ac de notariatus et tabellionatus ac iudicatus officii huiusmodi per pennam et calamare (ut moris est) investiendi.

Bastardosq;
legitimandi,

§ 4. Necnon quoscumque spurios, naturales, bastardos, manseres, nothos et incestuosos, copulative vel disiunctive, ex quocumque illicito, etiam sacrilego, vel damnato coitu pro tempore procreatos seu genitos, viventibus seu mortuis eorum parentibus, legitimandi et habilitandi, et ad haereditates et bona, prout collegium archivii dictae Romanae Curiae vel eius officiales, iuxta facultatem eis per pie memoriae Iulium Papam II, etiam praedecessorem nostrum, concessam, vel alias ipsi comites Palatini de iure vel consuetudine legitimare et habilitare respective possunt, legitimandi et habilitandi et ad

officia saecularia, publica et privata, ac honores et bona quaecumque restituendi et reintegrandi.

§ 5. Necnon quoscumque idoneos, adiunctis in hoc sibi assistentibus duobus aut tribus magistris seu doctoribus aut licentiatis in facultate, in qua promovendi erunt, quos ad hoc duxerint eligendos, eorum votis iuratis, in utroque vel alterum¹ iurium et theologia ac artibus, ad baccalaureatus et licentiaturae ac doctoratus et magisterii gradus respective ubique locorum promovendi, eisque sic promotis legendi, disputandi, interpretandi ac alios actus, ad personas in huiusmodi gradibus constitutas quomodolibet pertinentes, faciendi, et ipsorum graduum solita insignia et auctoritatem conferendi. Ac sic promoti quod omnibus et singulis privilegiis, immunitatibus, nobilitatibus, concessionibus, honoribus, libertatibus, praerogativis et praerogativis, quibus alii in Bononiensi, Parisiensi, Lovaniensi, Tholosana ac quibusvis aliis Universitatibus, in quibus Studium generale viget, promoti, etiam in assecutione beneficiorum ecclesiasticorum utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere quomodolibet poterunt in futurum, non solum ad ipsorum instar, sed pariformiter et absque ulla differentia, perinde ac si vere et non fide in aliqua ex eisdem Universitatibus, rigore examinis praecedente, ac aliis solemnitatibus servari solitis observatis, et alias iuxta formam statutorum ac consuetudinum ipsarum Universitatum ac privilegiorum illis concessorum promoti fuissent, uti, potiri et gaudere valeant concedendi, plenam et liberam facultatem concedimus.

§ 6. Praeterea eisdem referendariis et aliis infrascriptis ac eorum singulis, monasteria, quorum abbates pro tempore existentes mitra et aliis pontificalibus insigniis, ex privilegio apostolico vel alias

Doctorandi etiam in utroque iure etc.,

Mitra, annulo et baculo pastoralis utendi et solemnem benedictionem dandi facultatem eisdem referendariis concedit.

¹ Altero Cherub. (n. r.).

uti consueverunt, in commendam pro tempore obtinentibus, in ipsis monasteriis, perinde ac si illis ut abbates praesent, mitra, annulo et baculo pastoralis ac aliis pontificalibus insigniis huiusmodi uti; necnon solemnem benedictionem, post missarum, vesperarum, matutinorum et aliorum divinarum officiorum solemniam, super populum tunc interessentem (dummodo inibi aliquis antistes seu dictae Sedis legatus praesens non sit, vel si praesens fuerit, ad id eius accedat assensus), elargiri libere et licite valeant.

Referendarii et eorum duo familiares apostol. et alias expeditiones gratis obtinent;

§ 7. Illique ac alii omnes et singuli referendarii ac alii praedicti, ut duos familiares, in rotulo familiarium nostrorum numeratos, habeant; et tam ipsi referendarii quam duo adnotandi familiares, quoad expeditionem quarumcumque literarum apostolicarum, tam gratiam quam iustitiam concernentium, necnon instrumentorum et aliorum quorumcumque, gratis ubique in omnibus officiiis, tam Cancellariae etiam sollicitatorum literarum apostolicarum Camerae Apostolicae, quam in auditorio Rotae, et in quibusvis aliis ordinariis et extraordinariis iudicium tribunalibus, absque alio speciali mandato desuper expediendo, omni contradictione et dilatione cessantibus, expediant, prout alii familiares, continui commensales nostri, in dicto rotulo descripti, et prout causarum Palatii Apostolici auditores expediunt.

Vini gabellam Riparum Urbis non solvant;

§ 8. Ipsique referendarii et eorum singuli, pro eorum usu, ex Ripa et Ripetibus nostrae Urbis, sex vegetes vini communis singulis annis gratis, ad instar clericorum Camerae Apostolicae, libere extrahere possint indulgemus.

Exemptique sunt ipsi et eorum familiares ac beneficia a iurisdictione ordinariarum etc.;

§ 9. Et nihilominus referendarios et alios praedictos ac eorum singulos ac illorum omnia et singula beneficia et officia ecclesiastica, quae obtinent ac in futurum canonice obtinebunt, et in illis pro tem-

pore deservientes ac cappellanos, familiares et servitores suos, tam praesentes quam futuros, et sua ac illorum bona, quoad vixerint, ab omni iurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate et potestate archiepiscoporum, episcoporum, praelatorum et ordinariarum locorum quorumcumque illorumque vicariarum et officialium, locatenentium et iudicum, etiam a dicta Sede delegatorum aut subdelegatorum quomodolibet, nunc et pro tempore existentium. Eosque in rebus et bonis illorum propriis dumtaxat cum eis contrahentes, a solutione et executione quarumcumque pedagii, gabellae, collectarum, decimarum et cuiusvis alterius oneris, tam ordinarii quam extraordinarii, ubicumque locorum et ex quacumque causa, etiam per synodales constitutiones, impositi vel imponendi, eximimus et totaliter liberamus, ac sub Beati Petri et Sedis praedictae atque nostra protectione suscipimus, nobisque et dictae Sedi mediate subiicimus, ac liberos, immunes, exemptos, susceptos et subiectos omnes constituimus et declaramus et decernimus, ita quod archiepiscopi, episcopi, praelati, ordinarii locorum, eorumque vicarii, officiales, locatenentes et iudices, etiam a Sede praedicta deputati praefati et alii quicumque, etiam ratione delicti, contractus vel rei de qua ageretur, ubicumque committatur delictum, ineatur contractus aut res ipsa consistat, nullam in eos aut aliquem eorum ac beneficia huiusmodi et in illis deservientes, cappellanosque, familiares et servitores suos praesentes et futuros ac bona praedicta iurisdictionem, correctionem, visitationem, dominium, superioritatem et potestatem exercere, aut alias iniurias et damna irrogare, ac excommunicationis aliasque sententias, censuras et poenas proferre. Nec exactores gabellarum, pedagiorum, decimarum et onerum huius-

modi ad aliquam solutionem eos coartare, aut alii quicumque, cuiuscumque ecclesiasticae vel mundanae dignitatis, status, gradus, conditionis et praeminentiae existant, illos, super praemissis et illorum usu ac possessione seu quasi, etiam ex quocumque crimine vel delicto, praeterquam in nostram et Romanae Ecclesiae offensam perpetrato, directe vel indirecte, quovis quaesito colore vel ingenio, molestarent aut alias quomodolibet impedire quoquomodo praesumant aut debeant seu etiam valeant, sed solum referendarii, deservientes, cappellani, familiares et servitores praefati coram nobis et Sede praedicta dumtaxat de iustitia respondere teneantur. Decernentes quoscumque processus, sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, quos et quas per archiepiscopos, episcopos, praelatos, locorum ordinarios illorumque vicarios et officiales, locatentes et iudices, etiam a Sede praedicta delegatos aut subdelegatos, ac alios praedictos aut eorum aliquos contra referendarios et alios infrascriptos, ac deservientes, cappellanos, familiares et servitores praefatos haberi seu promulgari contigerit, et quaecumque inde secuta, nulla, irrita et inania nulliusque roboris vel momenti fore et esse.

Gratias expectativas et plura beneficia, ut hic, consequi possant;

§ 10. Ceterum, referendariis et aliis praedictis ac eorum singulis, ut literas gratiarum expectatarum, cum eis generaliter concedi contigerit, absque aliqua signatura desuper obtinenda, ad tres collationes per singulos eorum eligendas et totidem beneficia, etiam cum creatione in canonicum quarumcumque trium cathedralium, etiam metropolitana, vel collegiatarum ecclesiarum, sub expectatione totidem inibi praebendarum, etiam maiorum et pinguiorum, ad dignitatum, personatum, administrationum et officiorum, etiam curatorum et electorum ac ferculorum, obligeantur, addita-

mentorum, praestimoniorum seu praestimonialium portionum aut simplicium beneficiorum unius, duorum vel plurium cedentium vel decedentium ipsarum ecclesiarum canonicorum, seu alias in earum civitatibus seu dioecesibus beneficiatorum, aut ad tria beneficia ecclesiastica, etiam si duo illorum cum cura aut decanatus vel archipresbyteratus rurales seu vicariae vel cappellaniae perpetuae, qui vel quae dignitates, etiam curatae, extra tamen cathedrales ecclesias repraesententur, aut dignitates vel personatus seu singula eorum canonicatus et praebenda, administratio vel officium, etiam curatum et electivum, in cathedralibus, etiam metropolitanis vel collegiatis ecclesiis, aut unum ex eis, cum cura vel sine cura, cuiusvis Ordinis regulare, etiam si prioratus, praepositura, praepositatus vel alia dignitas, non tamen conventualis, personatus, administratio vel officium, etiam curatum et electivum, non tamen claustrale, ac illud vel unum ex saecularibus beneficiis huiusmodi, ex quavis causa, dispositioni apostolicae specialiter vel per Cancellariae Apostolicae regulas, aut alias ex quavis causa, etiam de necessitate exprimenda, praeterquam ratione vacationis illius apud Sedem praedictam aut familiaritatis, continuae commensalitat nostrae aut alicuius ex S. R. E. cardinalibus viventibus et in Romana Curia praesentibus, quorum consensus requiretur, generaliter reservata existant, quorum fructus, redditus et proventus ducentorum ducatorum auri de Camera, secundum taxationem decimae, valorem annum non excedant, saecularia videlicet, per ipsos in minoribus constitutos, in titulum, regularia vero in commendam. Ac tam regularia quam saecularia beneficia huiusmodi, per praesules referendarios in commendam retinenda, etiam extra nationem in qua idioma non intelligunt, pro eis et

eorum quolibet, cum reservationis, inhibitionis et decreti ac aliis clausulis opportunis, expedire, ac in et sub illis comprehensorum quorumcumque, cum cura et sine cura, saecularium et regularium, cuiuscumque qualitatis existentium, beneficiorum ecclesiasticorum assecutione, quibuscumque aliis, nullis prorsus (praeterquam S. R. E. cardinalibus) exceptis, omnino praeferrari pariter et anteferrari possint et debeant. Et quaevis antelationes, praerogativae, decreta, declarationes, suspensiones et clausulae, etiam derogatoriae, quibuscumque aliis concessae, etiam si in eis caveretur expresse quod illis per alia privilegia, literas et indulta derogari vel illorum effectus suspendi non possent, et in assecutione per eos facienda, singulis aliis personis, etiam similes aut illis maiores praerogativas pro tempore prosequentibus, omnino possent et deberent anteferrari, quominus ipsi referendarii in huiusmodi per eos facienda assecutione potiores existant, cuiquam suffragentur, absque tamen praedictis familiarium continuorum commensalium nostrorum descriptorum, illorum videlicet qui pro tempore assumptionis nostrae ad summi apostolatus apicem nostri familiares continui commensales extiterunt, necnon quinquaginta aliorum post ultimum ex supradictis antiquis familiaribus descriptorum adnotatorum. Ipsique referendarii ad satisfaciendum constitutioni de publicandis acceptationibus et provisionibus ac illis intimandis possessoribus seu eis ad iudicium evocandis, pro tempore edendis, minime teneantur, sed tantum novam provisionem a die notitiae vacationis illorum habere debeant, quae alias diligentias fieri necessarias ac defectus suppleat indulgemus. Et insuper, cum singulis referendariis ac aliis praedictis, ut quaecumque quatuor curata seu alias invicem incompatibilia et sae-

cularia, aut cum uno vel duobus aut tribus ex eis, seu absque illis, unum cum cura vel sine cura, S. Benedicti vel Sancti Augustini aut cuiusvis alterius, etiam Cluniacensis, Cisterciensis, Praemonstratensis vel Grandimontensis Ordinis regularis, necnon quaecumque alia tria similia vel dissimilia, sub singulis tribus tectis quarumcumque trium ecclesiarum consistentia, beneficia ecclesiastica, etiamsi sub eisdem tectis consistentia, canonicatus et praebendas, ac tam illa quam incompatibilia saecularia, dignitates, personatus, administrationes vel officia in cathedralibus, etiam metropolitanis post pontificales maiores, seu collegiatis ecclesiis huiusmodi principales, aut tria ex ipsis incompatibilibus saecularibus beneficiis parochiales ecclesiae vel earum perpetuae vicariae; regularia vero beneficia huiusmodi, prioratus, praepositura, praepositatus, dignitas, personatus, administratio vel officium seu talia mixtura fuerint. Et ad prioratum, praeposituram, praepositatum, dignitates, personatus, administrationes vel officia huiusmodi consueverint qui per electionem assumi, eisque cura immineat animarum, si eis alias canonice conferantur aut eligantur, praesententur vel alias assumantur ad illa et instituantur in eis, recipere. Et saecularia in titulum, ac regulare in commendam sub eisdem tectis consistentia, videlicet, si singula illorum canonicatus et praebendae aut totidem dignitates, personatus, administrationes vel officia, ad annum a die habitae per eos illorum pacificae possessionis computandum dumtaxat; si vero alia fuerint, illa ac incompatibilia saecularia, necnon regularia beneficia huiusmodi, quoad vixerint, retinere, illaque omnia simul vel successive, simpliciter vel ex causa permutationis, quoties eis placuerit, dimittere et eidem commendae cedere, ac, loco dimissae vel

dimissorum, aliud vel alia, simile vel dissimile, aut similia vel dissimilia, beneficium vel beneficia, ecclesiasticum vel ecclesiastica, quatuor dumtaxat curata seu alias invicem incompatibilia saecularia, aut cum uno vel duobus seu tribus ex eis, aut absque eis, unum, cum cura vel sine cura, Sancti Benedicti vel Augustini aut cuiusvis alterius, etiam Cluniacensis, Cisterciensis, Praemonstratensis vel Frontisebrandi¹ Ordinis regulare, necnon tria alia similia vel dissimilia, sub singulis tribus tectis quarumcumque trium ecclesiarum consistentia, similiter recipere. Et insimul saecularia in titulum, ac regulare in commendam, sub eisdem tectis consistentia, si illorum singula canonicatus et praebendae aut totidem dignitates, personatus, administrationes vel officia, ad annum, ut praemittitur, computanda dumtaxat; si vero alia fuerint, illa ac incompatibilia saecularia necnon regulare beneficia huiusmodi, dummodo inter illa omnia, ultra quatuor incompatibilia, et inter ipsa incompatibilia saecularia, plures quam tres parochiales ecclesiae vel earum perpetuae vicariae; ac post dictum annum sub eisdem tectis consistentia, duo canonicatus et praebendae aut totidem dignitates, personatus, administrationes vel officia ac regulare beneficia huiusmodi dignitas conventualis seu officium claustrale existant, quoad vixerint retinere; necnon, debitum et consuetis ipsius regularis beneficii supportatis oneribus, de residuis illius fructibus, redditibus et proventibus, sicut illud in titulum pro tempore obtinentes de illis disponere et ordinare potuerunt seu etiam debuerunt (alienatione tamen quorumcumque illius bonorum immobilium et preciosorum mobilium eis penitus interdicta), disponere et ordinare libere et licite valeant. Quodque ratione quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum

¹ Fontisebraldi, gallice Font-Evrault, oppidulum Galliae in Andegavensi provincia, ubi percelebris erat virginum abbatia (a. r.).

curatorum seu alias, sacros, etiam presbyteratus, ordines, etiam ex statuto, fundatione, consuetudine, privilegio vel alias requirentium, per eos et eorum quemlibet nunc et pro tempore obtentorum, usque ad septennium a fine anni a iure praefixi computandum, ad aliquem ex dictis sacris, etiam presbyteratus, ordinibus se promoveri facere minime teneantur, nec ad id a quoquam inviti compelli possint dispensamus.

§ 11. Ipsosque referendarios et alios infrascriptos et eorum singulos, omnium regnorum, dominiorum et provinciarum legitimos et naturales, ita quod ipsi, vel procuratores sui illorum nomine, in regnis, dominiis et provinciis huiusmodi, quaecumque, quocumque et qualiacumque beneficia ecclesiastica, cum cura et sine cura, saecularia et quorumvis Ordinum regularia, etiam, ut praefertur, qualificata, etiam vigore gratiarum expectatarum, specialium vel generalium reservationum, illarumque collationum, mutationum, extensionum, revalidationum per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes et Sedem praedictam eis concessarum et concedendarum, acceptare, ac de illis sibi provideri facere, et illa, ac si regnorum, dominiorum et provinciarum eorundem oriundi ac in illis nati essent, recipere et retinere libere et licite valeant, creamus, constituimus et deputamus.

§ 12. Ac eisdem referendariis et aliis infrascriptis ac eorum singulis ut, quoad vixerint, in dicta Curia vel aliquo beneficiorum ecclesiasticorum, per eos pro tempore obtentorum, aut si contigerit ipsos per nos et Romanum Pontificem pro tempore existentem ad aliquem locum destinare, in eo loco residendo, aut literarum Studio, in loco ubi illud vigeat generale, insistendo, omnes et singulos fructus, redditus et proventus quorumcumque bene-

In quibuscumque provinciis beneficia retinere possint ac si in illis nati essent.

Referendarii absentes iussione Pontificis aut studii occasione, fructus beneficiorum percipere valeant.

ficiorum ecclesiasticorum per eos in quibusvis ecclesiis sive locis nunc et pro tempore obtentorum et obtinendorum, etiam si canonicatus et praebendae et alias, ut praefertur, qualificata fuerint, ac personalem residentiam ex statuto, fundatione aut consuetudine requirant, etiam si fructus, redditus et proventus unius beneficiorum huiusmodi, nonnisi in distributionibus quotidianis consistant, et aliorum omnium cum ea integritate (quotidianis distributionibus quoad alia dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, si in eisdem ecclesiis sive locis personaliter residerent ac primam residentiam fecissent, ac, quoad unum ex beneficiis huiusmodi, divinis et omnibus aliis actibus interessent, et ad residendum interim in eisdem ecclesiis sive locis, in quibus beneficia ipsa fuerint, minime teneantur, nec ad id a quoquam inviti coarctari valeant, percipere.

§ 13. Ac residendo ubi supra, eisdem beneficiis ecclesiasticis, cum cura et sine cura, saecularibus et regularibus, quae in eisdem ecclesiis sive locis in titulum vel commendam, ut praefertur, obtinent et in posterum obtinebunt, per cappellanos seu vicarios idoneos, ad eorum nutum amovibiles, in divinis deserviri, et animarum cura exerceri, et quaecumque ecclesiastica sacramenta ministrari facere libere et licite valeant, dioecesani loci et cuiusvis alterius licentia super hoc minime requisita.

§ 14. Necnon ut aliquem idoneum presbyterum saecularem vel cuiusvis Ordinis regularem in suum possint eligere confessorum, qui, vita eis comite, in casibus Sedi praedictae reservatis (praeterquam offensae ecclesiasticae libertatis, criminum haeresis, rebellionis aut conspirationis in personam vel statum Romani Pontificis seu Sedem praedictam, falsitatis literarum apostolicarum, supplicationum et com-

Indultum circa residentiam.

Confessorem sibi eligunt referendarii, qui in casibus dictis, de quibus h'c, absolvere et vota hic non excepta commutare possunt.

missionum, invasionis, depraedationis, occupationis aut devastationis terrarum et maris Romanae Ecclesiae mediate vel immediatae subiectorum, offensae personalis in episcopum aut alium praelatum, prohibitionis devolutionis causarum ad Romanam Curiam, delationis armorum et aliorum prohibitorum ad partes infidelium), semel dumtaxat in vita, in aliis vero quoties fuerit opportunum, confessionibus eorum diligenter auditis, pro commissis eis debitam absolutionem impendat, et iniungat poenitentiam salutarem. Necnon vota quaecumque (ultramariano, visitationis liminum apostolorum Petri et Pauli, ac S. Iacobi in Compostella, necnon castitatis et Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat. Quodque confessor, quem duxerint eligendum, omnium peccatorum suorum, de quibus corde contriti et ore confessi fuerint, etiam semel in vita, et in mortis articulo, plenam remissionem eis in sinceritate fidei, unitate dictae Romanae Ecclesiae ac obedientia nostra et successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonice intrantium, persistentium, auctoritate apostolica concedere possit. Sic tamen quod idem confessor de his, de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda, eam illis, per eos, si supervixerint, vel per alios, si forsitan tunc decesserint, faciendam iniungat, quam ipsi vel alii facere teneantur.

§ 15. Liceatque eis habere altare portatile, super quo, in locis ad hoc congruentibus et honestis, sine iuris alieni praeiudicio, et quum qualitas negotiorum pro tempore ingruentium id exegerit, etiam antequam illucescat dies, circa tamen diurnam lucem, si forsitan eos ad loca ecclesiastico interdicto tam ordinaria quam apostolica auctoritate supposita eos declinare contingerit, in illis, clausis ianuis, non pulsatis campanis et submissa voce,

Facultas habendi altare portatile et celebrandi in locis interdicto suppositis.

excommunicatis et interdictis exclusis, in sua et familiarium suorum domesticorum ac quatuor aliarum personarum utriusque sexus, per eos et quemlibet eorum eligendarum praesentia (dummodo ipsi et illi causam non dederint interdicto, aut eis vel illis contigerit specialiter interdicti), possint per se ipsos, qui presbyteri fuerint, aut proprium vel alium sacerdotem idoneum, missas et alia divina officia celebrare seu celebrari facere, necnon tempore interdicti huiusmodi divinis interesse ac ecclesiastica sacramenta recipere, et ipsis dicto tempore decedentibus, eorum corpora ecclesiasticae, etiam cum funerali pompa, tradi possint sepulturae.

§ 16. Necnon singulis quadragesimalibus et aliis temporibus et diebus stationum basilicarum et ecclesiarum almae Urbis, et extra muros eius, duas ecclesias vel duo aut tria altaria, unius vel diversarum ecclesiarum, in locis ubi ipsos et eorum singulos pro tempore eligendos¹ seu eligenda, visitando, omnes et singulas indulgentias et peccatorum remissiones consequantur, quas consequerentur si, eisdem temporibus et diebus, stationum basilicas et ecclesias Urbis huiusmodi et extra muros eius ad id deputatas personaliter visitarent.

§ 17. Ac eisdem quadragesimalibus et aliis temporibus, quibus esus carnium, ovorum, casei et lacteiformorum de iure vel consuetudine est prohibitus, eisdem ovis, caseo, butyro et aliis lacteiniis, ac, de utriusque medici consilio, carnibus, absque conscientiae scrupulo, uti, frui et vesci.

§ 18. Necnon etiam, quoad vixerint et quoties eis placuerit, per seipsos aut cum uno vel duobus amicis seu familiaribus suis, per eos pro tempore eligendis, horas canonicas, diurnas pariter et nocturnas, ac alia divina officia, secundum usum et morem dictae Romanae Ecclesiae, dicere

¹ Pro tempore esse contingerit, eligendos etc.; Ita partim cum Cherub. legimus (n. T.).

et recitare libere et licite valeant, et ad alium usum super hoc observandum minime teneantur, nec ad id a quoquam, etiam ratione quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum per eos pro tempore obtentorum, inviti compelli possint, etiam indulgemus. Et ulterius referendariis et aliis infrascriptis ac eorum singulis utriusque sexus parochianos parochialium ecclesiarum et aliorum beneficiorum ecclesiasticorum quorumcumque per eos et eorum singulos nunc et pro tempore obtentorum, ad eos, confessionis audiendae causa, pro tempore confluentes, confessionibus illorum per eos diligenter auditis, a quibusvis eorum peccatis, criminibus, excessibus et delictis, in omnibus et singulis casibus, in quibus ordinarii locorum de iure vel consuetudine absolvere possint, quoties opportunum fuerit, dioecesani loci et cuiusvis alterius licentia super hoc minime requisita, absolvere, et eis pro commissis poenitentiam salutarem iniungere.

§ 19. Necnon ut de omnibus et singulis bonis mobilibus et semoventibus ac immobilibus, ubilibet consistentibus, necnon iuribus et actionibus, quae ad eos et eorum quemlibet, etiam archiepiscopos vel episcopos, etiam ratione suarum, quibus praesesse dignoscuntur, ac aliarum cathedralium ecclesiarum, etiam metropolitanarum, ad quas eos transferri contigerit, et aliorum beneficiorum ecclesiasticorum, saecularium et regularium quorumcumque, obtentorum et obtinendorum, quomodolibet pertinent et pertinebunt, acquisitis et acquirendis, prout auditores Curiae causarum Palatii Apostolici ex privilegio apostolico, eis per nonnullos Romanos Pontifices praedecessores nostros et praesertim praefatum Iulium praedecessorem, per eius literas, quas nos vidisse, tenuisse

¹ Auditorum Rotae facultatem istam habes in Clemente VII, constit. XIII, pag. 81 huius tomi.

Testarique etiam de bonis acquisitis ex beneficiis, prout auditor. Rotae I;

et legisse etiam motu simili attestamus, etiam cum expressis clausulis derogatoriis derogatoriis, concessio vel alias, disponere, erogare, testari, codicillari et convertere possint, tam in vita quam eorum ultima voluntate aut alio quocumque tempore, ac inter consanguineos et alias quascumque personas, etiam non notas, et loca, etiam causa mortis aut donationis inter vivos, necnon pro expensis funerum et remuneratione illorum, qui eis viventibus servierint, disponere, erogare, testari, codicillari et ordinare, ac illa in pios et quoscumque alios licitos usus, prout videbitur expedire, convertere, absque aliquo conscientiae scrupulo, libere et licite valeant.

§ 20. Et demum eis et illorum singulis, beneficia ecclesiastica, cum cura et sine cura, saecularia et quorumvis Ordinum regularia, quae, etiam ex quibusvis concessionibus et dispensationibus apostolicis, in titulum et commendam ac ut invicem, seu aliis beneficiis ad eorum vitam unita obtinent et in posterum obtinebunt, simul vel successive, simpliciter aut pro alio vel aliis, simili vel dissimili, aut similibus vel dissimilibus, beneficio seu beneficiis, ecclesiastico vel ecclesiasticis, cum quibusvis personis secum permutare volentibus, ex causa permutationis huiusmodi, in qua tamen nulla illicita pactio sive simoniaca pravitas interveniat, in ordinariis locorum aut canonicorum metropolitanarum vel aliarum cathedralium ecclesiarum seu aliarum personarum in dignitate ecclesiastica constitutarum, ad id per eos vel procuratores suos legitimos eligendorum seu eligendarum, manibus, extra Romanam Curiam praefatam, eiusdem Apostolicae Sedis seu cuiusvis alterius licentia super hoc minime requisita, quoties eis placuerit, resignandi, et commendis cedendi, necnon unionum huiusmodi dissolutioni consentiendi, ip-

sis ordinariis, canonicis et personis in dignitate ecclesiastica constitutis resignationes ab eisdem referendariis et aliis infrascriptis, simpliciter vel ex eadem causa et ab ipsis compermutantibus personis, ex dicta causa dumtaxat, et commendarum cessiones extra eandem curiam recipiendi et admittendi, unionesque huiusmodi dissolvendi, necnon ea, quae ipsi referendarii et alii infrascripti simpliciter resignaverint, seu quorum commendis cesserint, aut unionum dissolutioni consenserint, idoneae vel idoneis, ad id per eos seu procuratores praedictos nominandis, etiam quaecumque, quotcumque et qualiacumque beneficia ecclesiastica obtinentibus et expectantibus et quae ex eadem causa secum permutantibus personis; quae vero ipsae compermutantes personae resignaverint beneficia huiusmodi, etiamsi, ut praefertur, qualificata et per eos pro tempore obtenta, ex personis ipsorum referendariorum et aliorum infrascriptorum vel quavis alia causa dispositioni apostolicae generaliter reservata, seu ex generali reservatione apostolica affecta fuerint (dummodo prioratus vel alia dignitas conventualis, aut in metropolitana vel aliis cathedralibus post pontificales maiores, seu collegiatis ecclesiis huiusmodi principales, ac compermutantium personarum similem facultatem non habentium beneficia huiusmodi dispositioni apostolicae generaliter reservata seu affecta non existant), eisdem referendariis et aliis infrascriptis, per eos, quoad vixerint, iuxta tenorem dispensationum eis pro tempore concessarum, in titulum vel commendam tenenda, conferendi, et de illis etiam providendi, omniaque et singula alia in praemissis et circa ea necessaria seu quomodolibet opportuna faciendi et exequendi, etiam si dicti referendarii beneficiorum huiusmodi possessionem per quatuor menses non ob-

Indulgentias stationum Urbis referend. consequuntur visitando altaria per eos eligendos.

Carnibus vesci possunt diebus vestitis.

Horasque canonicas postpositis horis recitare possunt.

Resignare et permutare beneficia.

tinuerint, aut illam nondum assecuti fuerint, plenam et liberam facultatem concedimus.

Referendarii officium durat vita durante, et primo admitti praeforantur.

§ 21. Decernentes semel admissum et receptum in referendarium, hactenus et in futurum, semper referendarium existere, ac eius officium quoad vixerit durare, et privilegiis aliis referendariis concessis pro tempore gaudere, et inter illos primo quaecumque admissum ceteris, quacumque, etiam pontificali, dignitate fungentibus, in officio referendariatus huiusmodi praeferri.

Decretum irritans.

§ 22. Sicque, pro praemissorum omnium validitate, efficacia et observatione, per quoscumque iudices et commissarios, etiam causarum Palatii huiusmodi auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter sentiendi, iudicandi et interpretandi facultate, sentiendi, iudicari, interpretari et definiendi debere, necnon irritum et inane quicquid desuper per quoscumque, quavis auctoritate, scilicet vel ignoranter, contigerit attentari.

Defensores referendariorum.

§ 23. Quocirca venerabilibus fratribus nostris archiepiscopo Sipontino et episcopo Nuscano, ac dilecto filio vicario venerabilis fratris nostri archiepiscopi Mediolanensis in spiritualibus generali, tenore praesentium committimus et mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes literas et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit ac quoties pro parte referendariorum et aliorum infrascriptorum praedictorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praesentes literas et in eis contenta quaecumque firmiter observari, ac per referendarios et alios infrascriptos necnon singulos alios, quos ipsae praesentes literae concernunt, illis omnibus pacifice gaudere, ac fructus, redditus et proven-

tus praedictos eisdem referendariis et aliis infrascriptis, iuxta huiusmodi nostrae concessionis de illis in absentia percipiendis continentiam et tenorem, integre ministrari. Non permittentes eos per archiepiscopos, episcopos, praelatos, ordinarios, vicarios, officiales, locatenentes, iudices et exactores praefatos ac dilectos filios ecclesiarum praedictarum capitula seu quoscumque alios, quacumque auctoritate fungentes, contra praemissa vel eorum aliquod aut praesentium tenorem quomodolibet molestari, inquietari, perturbari aut ad residendum in eisdem ecclesiis sive locis compelli. Contradictores, molestatores quoslibet et rebelles per censuras etc. Non obstantibus etc.

Declaratio circa beneficia

§ 24. Volumus autem quod incompatibilia saecularia et sub eisdem tectis consistentia, ac sacros ordines requirentia et alia saecularia necnon regularia beneficia huiusmodi, debitis propterea non fraudentur obsequiis, et animarum cura in eis, quibus illa imminet, nullatenus negligatur, sed in eis, quorum fructus huiusmodi ipsos referendarios et alios infrascriptos in absentia percipere contingeret, per bonos et sufficientes vicarios, quibus de ipsorum beneficiorum proventus necessaria congrue ministrentur, et diligenter exercentur, et inserviat inibi laudabiliter in divinis, ac sub eisdem tectis consistentium consueta et regularia beneficiorum praedictorum antedicta onera congrue supportentur. Ac quod ipsi referendarii et alii infrascripti, infra dictum annum, duo ex tribus praebendis aut totidem dignitatibus, personatibus, administrationibus vel officiis sub eisdem tectis consistentibus, quae maluerint, pro aliis beneficiis cum retentis canonicatibus permutare, alioquin illa duo, quae primo assecuti fuerint, ex tunc, dicto anno elapso, vacare decernimus, dimittere omnino teneantur.

Ei confessionale,

§ 25. Et ne, quod absit, referendarii ipsi, propter huiusmodi gratiam vel concessionem eligendi confessorem, reddantur procliviores ad illicita in posterum committenda, etiam volumus quod si a sinceritate fidei, unitate dictae Romanae Ecclesiae ac obedientia et devotione nostra vel successorum nostrorum canonicè intransium destiterint, aut ex confidentia eiusdem concessionis vel remissionis aliqua forsitan commiserint, concessio et remissio praedictae et, quoad illas dumtaxat, praesentes literae eis nullatenus suffragentur.

Et facultatem celebrandi ante diem,

§ 26. Quodque indulto celebrandi seu celebrari faciendi ante diem parce utantur, quia, cum in altaris ministerio imoletur Dominus noster Iesus Christus Dei Filius, qui candor est lucis aeternae, congruit hoc non noctis tenebris fieri, sed in luce.

Recitandique horas canonicas,

§ 27. Ac quod dum eosdem referendarios divinis officiis in aliquibus ecclesiis contigerit interesse, illum morem, qui in eisdem ecclesiis observabitur circa huiusmodi horas canonicas dicendas, studeant observare.

Disponendique de bonis ecclesiasticis.

§ 28. Necnon ut, in eorumdem ecclesiasticorum dispositione bonorum, iuxta quantitatem residui, erga ecclesias, a quibus eadem perceperint, se liberales exhibeant, prout conscientia eis dictaverit et animarum suarum saluti viderint expedire; quodque, si singulorum beneficiorum praedictorum simpliciter resignandorum seu quorum commendis dicti referendarii et alii infrascripti cesserint, aut dissolutioni unionum consenserint, fructus, redditus et proventus viginti quatuor florenorum auri de Camera, secundum communem aestimationem, valorem annum excedant, conferentes et illi, quibus conferentur, etsi ex dicta causa resignationes huiusmodi fiant, ac suorum et eis ex eadem causa collatorum beneficiorum

huiusmodi fructus, redditus et proventus inaequales et maioris valoris fuerint, etiam si ipsa aequalitas viginti quatuor florenorum similes, secundum aestimationem praedictam, non transcendat, similiter conferentes praedicti et illi, quibus beneficia maioris valoris huiusmodi collata fuerint, de nominibus et cognominibus personarum et beneficiorum eorumdem ac diebus factarum collationum huiusmodi gentes Camerae Apostolicae aut collectores vel subcollectores fructuum et proventus eidem Camerae debitorum, in quibus illis pro tempore deputatos, infra unum, si citra, et tres menses, si ultra montes collationes ipsae factae fuerint, iuxta Sixti IV et Innocentii VIII praedictorum super hoc editas literas, certificare procurant, alioquin beneficia ipsa sic collata vacare censeantur eo ipso.

Fides transumptorum.

§ 29. Verum, quia difficile foret praesentes literas ad singula, in quibus de eis fides forsitan facienda foret, loca deferre, similiter volumus et eadem auctoritate decernimus quod ipsarum transumptis, manu notarii publici subscriptis, etc.

Forma autem iuramenti, quod notarii, tabelliones et iudices, per dictos referendarios creandi, praestabunt, talis est.

Forma iuramenti notarii a referendario creandorum.

§ 30. Ego N. ab hac hora in antea fidelis et obediens ero beato Petro et S. R. E. et D. N. D. Paulo Papae III suisque successoribus canonicè intransibus; non ero in consilio cum alio, consensu vel facto, ut vitam perdant aut membrum, seu capiantur mala captione. Consilium vero quod mihi per se aut literas seu nuncium manifestabunt, et ad eorum damnum, scilicet nemini pandam. Si vero aliquid ad mei notitiam pervenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis aut Ecclesiae Romanae vergeret seu grave damnum, illud, pro posse, impediam; et

1 In partibus, Cherub. (n. r.).

si haec impedire non potero, procurabo bona fide id ad notitiam D. N. Papae perferre, Papatum Romanum, et regalia S. Petri ac iura ipsius ecclesiae, si qua eadem ecclesia in civitate vel terra, de qua sum oriundus, habeat, adiutor eis ero ad defendendum et recuperandum contra omnes homines. Tabellionatus officium fideliter exercebo. Contractus, in quibus exigitur consensus partium, fideliter faciam, nil addendo vel minuendo, sine voluntate partium, quod substantiam immutet. Verum in conficiendo aliquod instrumentum, unius solius partis si sit requirenda voluntas, hoc ipsum faciam. Instrumentum non conficiam de aliquo contractu, quo sciam intervenire vim vel fraudem. Contractus in protocollum redigam, et postquam redegero, malitiose non deferam, citra voluntatem illorum, quorum est contractus; super eo conficiam publicum instrumentum, ac solito meo iusto et consueto salario. Sic me Deus adiuvet et haec sancta Dei Evangelia.

§ 31. Volumus autem quod ii ex praenominatis, qui ex aliqua causa privilegio extrahendi gratis, ut praemittitur, vinum ex Ripa et Ripetibus utuntur, indulto, vigore praesentium, eis super extractione sex vegetum vini concessio, uti non debeant neque possint.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die trigesima iulii, millesimo quingentesimo quadragésimo, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 30 iulii 1540, pontif. anno vi.

XXXI.

Militibus de Calatrava et de Alcantara, ut, voto aliquo castitatis non emisso, ad instar militiae S. Iacobi de Spatha, matrimonia contrahere, atque in militiam ingredi possint, facultatem largitur 1.

Paulus episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, Christi in terris vicarius, praecipuum a Domino super gen-

1 Ex Regest. in Archiv. Vatic.

tes et regna obtinens principatum, circa statum, directionem et conservationem religiosarum personarum quarumlibet, praesertim sub regularibus militiis pro fidei catholicae defensione et infidelium depressione continue insudantium, diligenter intendens, illarum ritus et regularia instituta interdum immutat, moderatur et ampliat, et ut personae ipsae votivis perfruantur eventibus, meditationis suae curas diffusius interponit, prout eiusdem fidei cultorum, catholicorum regum et principum vota poscunt, et id, personarum earumdem conditione ac locorum et temporum qualitate pensatis, conspiciunt in Domino salubriter expedire.

§ 1. Sane carissimus in Christo filius noster Carolus, Romanorum imperator semper augustus, qui etiam Castellae et Legionis rex, ac Sancti Iacobi de Spatha sub Regula Sancti Augustini, necnon de Calatrava et de Alcantara, Cisterciensis Ordinis, militiarum in Castellae et Legionis regnis institutarum perpetuus administrator in spiritualibus et temporalibus, per Sedem Apostolicam deputatus, existit, nobis nuper exponi fecit quod si praeceptoribus, commendatoribus nuncupatis, ac militibus et fratribus dictarum de Calatrava et de Alcantara militiarum, qui, in professionis regularis earumdem militiarum emissionem, per singulos eorum pro tempore facta, inter cetera, perpetuae castitatis et continentiae votum, iuxta regularia instituta et definitiones seu stabilimenta militiarum et Cisterciensis Ordinis huiusmodi, emittit, et ad illam perpetuo et inviolabiliter observandam specialem promissionem facere consueverunt, concederetur quod, voto aliquo super castitate non emisso, de cetero matrimonium ad instar praeceptorum, militum et fratrum dictae militiae S. Iacobi de Spatha, quam ingredi volentes, etiam postquam coniugati fuerint, et prolem legitimam susce-

Causae concedendi privilegii, de quo in sumario

perint, etiam coniuge superstite, in illius fratres et milites, iuxta privilegia illi a dicta Sede concessa, quae in viridi observantia fuerunt et existunt, recipiuntur et admittuntur, contrahere possent, profecto plures, etiam magni nobiles dictorum regnorum, in quibus ipsarum de Calatrava et de Alcantara militiarum praeceptorum atque loca pro maiori parte consistunt, ad ingrediendum easdem de Calatrava et de Alcantara militias et exponendum se ac eorum facultates pro debellatione infidelium christiani nominis inimicorum facilius invitarentur; ac eisdem de Calatrava et de Alcantara militiis, etiam ad exaltationem christianae religionis, plurimum incrementi, utilitatis et commodi, necnon eorumdem praeceptorum et militum ac fratrum, qui facilius pudicitiam conjugalem, quam perpetuam continentiam servarent, salus animarum proveniret.

§ 2. Quare praefatus Carolus, imperator, rex et administrator, nobis nuper exponi fecit ut, pro dictarum de Calatrava et de Alcantara militiarum conservatione, prospero statu et directione, ac christianae religionis augmento, super his opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, qui earumdem de Calatrava et de Alcantara militiarum et illarum personarum salubrem profectum et felicem successum sinceris exoptamus affectibus, huiusmodi supplicationibus inclinati, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo statuimus et ordinamus quod omnes et singuli alii christifideles praesentes et futuri, quos de cetero perpetuis futuris temporibus de Calatrava et de Alcantara militias huiusmodi canonice ingredi contigerit, etiam illarum magistri, in regulari per eos, iuxta illorum instituta et stabilimenta praedicta, pro tempore emittenda professione, ad emittendum professionem voti perpetuae castitatis et con-

continentiae huiusmodi minime teneantur, nec ad id inviti quoquo modo coarctari possint; sed, illius loco, votum conjugalis castitatis, iuxta instituta et stabilimenta militiae Sancti Iacobi praefatae, emittit debeat; etiam, perinde ac si id eis per instituta et stabilimenta de Alcantara et de Calatrava militiarum huiusmodi prohibitum non esset, matrimonium contrahere, et in illo, postquam contractum fuerit, in dictis de Calatrava et de Alcantara militiis remanere; et si aliqui fideles, etiam praesentes et futuri, coniugati fuerint, etiam coniuge superstite, prout milites et fratres militiae Sancti Iacobi huiusmodi possunt et consueverunt, etiam si prius matrimonium contraxerint, aut etiam iam contractum sit, aliquam ex eisdem de Calatrava et de Alcantara militiis ingredi et professionem voti conjugalis castitatis, alias, iuxta eorum instituta et stabilimenta praedicta, emittit voluerint, etiam si ex coniuge antea suscepta prolem tunc legitimam suscepserint, in fratres et milites dictarum, de Calatrava et de Alcantara militiarum alias, iuxta statuta et stabilimenta militiarum huiusmodi, recipi et admitti ac in eis continuo permanere.

§ 4. Ipsique magistri, praeceptores, milites et fratres futuri, etiam postquam matrimonium, iuxta instituta et stabilimenta militiae Sancti Iacobi de Spatha praedictae, contraxerint, ut praefertur, omnibus et singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, libertatibus, praerogativis, favoribus et indultis eis, antequam matrimonium huiusmodi contraherent, ratione illius ex de Calatrava aut de Alcantara militiis huiusmodi, quam professi fuerint, quomodolibet concessis, et quibus ante contractum matrimonium praedictum de iure vel consuetudine utebantur, potiebantur et gaudebant, ac uti, potiri et gaudere poterant, in omnibus et per omnia, perinde ac si matrimonium

Il qui, secundum praesentem indultum, militias de Alcantara et de Calatrava ingredi fuerint, omnibus et singulis privilegiis dictarum militiarum fruuntur.

Moderatio privilegii circa gabellam vini.

Caroli V super hoc instantia.

Concessio.

Proemium.

non contraxissent, uti, potiri et gaudere; omnesque et singuli, ut praemittitur, pro tempore coniugati, prout milites et fratres eiusdem militiae Sancti Iacobi, illius magistratus, praeceptorias, dignitates et officia recipere et retinere possunt et consueverunt, magistratus, praeceptorias, dignitates et officia quaecumque earumdem de Calatrava et de Alcantara militiarum alias canonice recipere et retinere; necnon, prout etiam praeceptores ac milites et fratres dictae militiae Sancti Iacobi, iuxta eorum instituta seu stabilimenta, possunt, de quibuscumque eorum rebus et bonis mobilibus et immobilibus, cuiuscumque qualitatis et conditionis existentibus, praesentibus et futuris, ad eos iure haereditario aut alias quomodolibet spectantibus et pertinentibus, et per eos, etiam intuitu seu respectu ipsarum militiarum et praeceptoriarum, seu alias quomodolibet licite acquisitis et acquirendis, libere testari, disponere et erogare; ac ipsorum liberi et haeredes, ex legitimo matrimonio geniti, prout liberi et haeredes dictorum praeceptorum et militum ac fratrum ipsius militiae Sancti Iacobi possunt, in illis et singulis succedere perpetuo in omnibus et per omnia, iuxta statuta et stabilimenta dictae militiae Sancti Iacobi, libere et licite valeant.

§ 5. Decernentes matrimonium sic per ipsos et milites ac fratres pro tempore contractum canonicum fore, et proles cuiusque sexus ex illis iam forsans susceptas et pro tempore suscipiendas legitimas fore; et nihilominus privilegia, immunitates, exemptiones, gratias, libertates, praerogativas, favores et indulta praedicta, quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur praesentibus, haberi volumus pro expressis, auctoritate apostolica et tenore praedictis approbamus et confirmamus; ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui forsans inter-

Matrimonia per milites contracta valida et licita, proles autem legitima declarantur.

venerint in eisdem, supplemus; illaque perpetuae firmitatis robur obtinere et firmiter observari debere decernimus, ac ea de novo concedimus.

§ 6. Et insuper capitulis generalibus dictarum de Calatrava et de Alcantara militiarum, diffinitiones et ordinationes ac statuta huiusmodi, prout melius convenire videbitur, reformandi, emendandi et limitandi, ac in toto vel in parte commutandi, et alia rationabilia et honesta, pro iurium et privilegiorum earumdem militiarum et personarum illarum conservatione opportuna et necessaria, faciendi, edendi et ordinandi, quae, postquam emendata, reformata, limitata, edita et ordinata ac apposita fuerint, eo ipso apostolica auctoritate confirmata censeantur, plenam et liberam facultatem concedimus.

§ 7. Praeterea praefatum Carolum, imperatorem et regem ac dictarum militiarum magistrum, ac omnes et singulos praeceptores, necnon milites et fratres militiarum huiusmodi, ab omnibus et singulis excommunicationis et aliis censuris et poenis, quas, praemissa a nobis obtinere procurando, forsans, iuxta statuta et stabilimenta praedicta, aut alias quomodolibet incurrerunt, eisdem auctoritate et tenore absolvimus, et ab eis omnem inhabilitatis et infamiae maculam sive notam, per eos propterea quomodolibet contractam, penitus et omnino abolemus.

§ 8. Nec non eisdem magistris ac omnibus et singulis praeceptoribus, militibus et fratribus pro tempore existentibus, ut statutis, ordinatione, decreto et aliis praemissis ac praesentibus literis plenarie, necnon, tam illis quam aliis earumdem de Calatrava et de Alcantara militiarum personis, ut omnibus et singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, libertatibus, praerogativis, favoribus et literis apostolicis militiae Sancti Iacobi de Spatha huiusmodi, illiusque ma-

Capitulis generalibus harum militiarum data facultas novas edendi constitutiones, quae eo ipso auctoritate apostolica confirmata censeantur.

Carolus aliosque quoscumque a qualibet nota, quam in hac concessione procuranda incurrere poterunt, absolvit.

Hisce militibus privilegia omnia communicata militiae S. Iacobi de Spatha.

gistro, praeceptoribus, militibus, fratribus et aliis personis pro tempore existentibus, per quoscumque Romanos Pontifices ac forsans per nos, sub quibuscumque tenoribus et formis, concessis et concedendis, ac si praefatis militibus de Calatrava et Alcantara specialiter et nominatim concessa forent, uti, potiri et gaudere libere et licite valeant, de speciali gratia indulgemus.

§ 9. Decernentes praesentes literas de subreptionis vitio vel intentionis defectu notari non posse, sicque per quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; nec non irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 10. Quocirca dilectis filiis nostris Ioanni Sancti Ioannis ante Portam Latinam, ac Garciae Sanctae Susannae, et Petro Marozzi Sanctorum Ioannis et Pauli titulorum presbyteris cardinalibus, per apostolica scripta mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes literas et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties super hoc, pro parte magistrorum, praeceptorum, militum et fratrum praedictorum, desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praesentes literas et in eis contenta huiusmodi firmiter observari, ac singulos, quos ipsae praesentes literae concernunt, illis pacifice gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque contra praesentium tenorem quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, ac censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Praesentium literarum firmitas et observantia.

Deputatio executorum huiusmodi literarum.

§ 11. Non obstantibus praemissis ac pie memoriae Bonifacii Papae octavi, praedecessoris nostri, qua cavetur ne quis extra suam civitatem vel dioecesim, nisi in certis casibus, et in illis ultra unam diaetam a fine suae dioecesis, ad iudicium evocetur, seu ne iudices a Sede praedicta deputati extra civitatem vel dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere aut alii vel aliis vices suas committere praesumant, et de duabus diaetis in concilio generali edita, dummodo ultra tres diaetas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, et quibusvis aliis apostolicis ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus: necnon de Calatrava et de Alcantara militiarum ac Cisterciensis Ordinis praedictorum, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, stabilimentis, diffinitionibus, usibus et naturis: necnon quibusvis privilegiis et indultis apostolicis, illis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis necnon irritantibus et aliis decretis, etiam motu proprio, et ex certa scientia, ac consistorialiter et ex quibusvis causis, ac quavis etiam imperiali vel regia consideratione, etiam iteratis vicibus, concessis, approbatis et innovatis: quibus omnibus, etiam si, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso ac forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus,

Obstantium derogatio.

contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Clausulae.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Marcum anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo quadragésimo, tertio nonas augusti, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 3 augusti 1540, pontif. anno vi.

XXXII.

De appellationibus, non admittendis, non facto deposito poenae, in qua rei vel eorum fideiussores ad favorem R. Camerae Apostolicae aut eius fisci condemnantur.

Paulus Papa III, ad perpetuam rei memoriam.

Causa istius constitutionis.

Cum, sicut ex plurimorum fide dignorum relatione accepimus, nonnulli civitatum, terrarum ac locorum S. R. E. mediate vel immediate subiectorum, et praesertim provinciae nostrae Romandiolae, ad evitandum seu differendum poenarum condemnationes et solutiones, ad appellationes plerumque, etiam frivolas, recurrant; causasque appellationum huiusmodi coram diversis iudicibus ordinariis vel delegatis, etiam in Romana Curia, per diversa rescripta nobis vel signatura nostra iustitiae extorta introduci procurent, contra formam diversarum constitutionum plurimorum Romanorum Pontificum et praesertim Iulii II, Leonis X, Clementis VII, praedecessorum nostrorum, quibus, inter alia, cautum fuit quod appellationes in causis condemnationum et fiscalibus, nisi facto deposito poenae, ad quam appellans foret condemnatus, admitti non possent, sed ad

poenae huiusmodi exactionem procedi deberet, prout latius in constitutionibus huiusmodi, quarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, continetur.

§ 1. Nos, praedecessorum nostrorum praedictorum vestigiis inhaerendo, indemnitati Camerae Apostolicae, in quantum possumus, providere cupientes, motu proprio et ex certa scientia, constitutiones praedictas et in eis contenta quaecumque tenore praesentium confirmamus et approbamus, illasque, in quantum opus sit, innovamus.

§ 2. Et nihilominus, motu, scientia et potestate similibus, de novo statuimus et ordinamus per praesentes quod nullae appellationes et provocationes in causis criminalibus seu mixtis ac fiscum et Camerae Apostolicam quomodolibet concernentibus, non facto deposito poenae, in qua delinquentes aut illi qui pro delinquentibus ipsis fideiussissent, vel ex contractu quoquomodo condemnandi venirent aut hactenus condemnati fuissent, recipi et admitti possint; sed appellationes et provocationes huiusmodi, tam hactenus in causis huiusmodi interpositas quam in futurum interponendas, ac appellantes ipsos reiici debere.

§ 3. Illasque ac quaecumque rescripta et commissiones similium causarum, ad cuiusvis instantiam, per quemcumque, ad commissiones signaturae iustitiae signandas deputatum, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices hactenus signatas et in futurum signandas, non facto dicto deposito, nullius fore et esse roboris vel momenti; sed illis non obstantibus, ad ulteriora in causis ipsis, usque ad poenarum dictarum effectualem exactionem, procedi debere, prout procedi mandamus per praesentes.

§ 4. Et insuper, nullae commissiones, fiscum et Camerae Apostolicam quomo-

Confirmatio huius Papae.

Ampliatio.

Annullatio commissionum signaturarum absque clausula facto deposito.

Vel fisco aut thesaurar. provinciae citato.

XXXIII.

Approbatio instituti et Religionis Clericorum Regularium Societatis Iesu.

Paulus episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Regimini militantis Ecclesiae, meritis licet imparibus, disponente Domino, praesidentes, et animarum salutem, prout ex debito pastoralis officii tenemur, sollicitis studiis exquirentes, fideles quoslibet, qui vota sua in id exponunt, apostolici favoris gratia confovemus, aliasque desuper disponimus, prout, temporum et locorum qualitate pensata, id in Domino conspiciamus salubriter expedire.

§ 1. Nuper siquidem accepimus quod dilecti filii Ignatius de Loyola et Petrus Faber ac Iacobus Laynez, necnon Claudius Iayus et Paschasius Broet ac Franciscus Xavier, necnon Alphonsus Salmeron et Simon Rodericus ac Ioannes Coduri et Nicolaus de Bobadilla, presbyteri Pamplionensis, Gebennensis, Seguntinae, Toletanensis, Visensis, Ebredunensis et Palentinae civitatum et dioecesium respective, in artibus magistri in Universitate Parisiensi graduati, et in theologicis studiis per plures annos exercitati, Spiritu Sancto (ut pie creditur) afflati, iam dudum, e diversis mundi regionibus descendentes, in unum convenerunt, et socii effecti, abdicatis huius saeculi illecebris, eorum vitam perpetuo Domini nostri Iesu Christi atque nostro et aliorum successorum nostrorum Romanorum Pontificum servitio dedicarunt, et iam quampluribus annis laudabiliter in vinea Domini se exercuerunt, verbum Dei, praevia sufficienti licentia, publice praedicando, fideles privatim ad bene beateque vivendum exhortando, et ad pias meditationes excitando, hospitalibus inserviando, pueros et personas rudes ea, quae ad christianam hominis institutionem sunt necessaria, docendo, et demum omnia caritatis

Ignatius de Loyola et alii hinc nominati in unum convenerunt, et Dei ac Romani Pontificis servitio se dedicarunt plura hinc expressa facien.

dolubet concernentes, per quemcumque, a nobis et Sede Apostolica ad commissiones in signatura iustitiae signandas, ut praefertur, deputatum, nec etiam per nos et successores nostros praedictos signari possint, nisi fisci et Camerae praefatae procuratore et thesaurario provinciae, de cuius etiam interesse ageretur, si in Romana Curia praesens fuerit, citatis; et aliter signatae nullius sint roboris vel momenti.

Clausula sublata.

§ 5. Et ita per quoscumque iudices, etiam Sedis Apostolicae ac de latere legatos, vicelegatos, praesidentes, gubernatores et quosvis alios, iudicari et definiiri debere, sublata eis et eorum cuilibet aliter iudicandi et definiendi facultate; irritumque et inane quicquid contra praesentium tenorem contigerit attentari.

Executorum huius constitutionis deputatio.

§ 6. Mandantes dilectis filiis camerario, thesaurario praesidentibusque et clericis Camerae Apostolicae quatenus praemissa, tam in dicta provincia quam aliis civitatibus, terris, locis S. R. E. mediate vel immediate subiectis, ac alma Urbe nostra, inviolabiliter observari mandent et faciant. Contradictores quoslibet et rebelles per censuras ecclesiasticas et alias, etiam pecuniarias et privatorias, poenas, de quibus eis videbitur, auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo, invocato, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Contrariorum derogatio.

§ 7. Non obstantibus omnibus et singulis supradictis, privilegiis quoque et indultis, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam rescriptis, commissionibus, etiam manu nostra, contra praemissorum tenorem, signatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§ 8. Volumus autem quod praesentium copiis, manu alicuius notarii etc.

Datum in nostra civitate Urbeveta, sub annulo Piscatoris, die decimatertia septembris, millesimo quingentesimo quadragésimo, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 13 septembris 1540, pont. an. vi.

officia et quae ad animarum consolationem faciunt, ubique terrarum, ubi peregrinati sunt, multa cum laude obeundo.

§ 2. Cumque ad hanc almam Urbem se contulerint, et in caritatis vinculo persistentes, ad perficiendam et conservandam eorum societatis in Christo unionem, quamdam vivendi formulam, iuxta ea, quae ad propositum sibi finem conducere usu didicerunt, evangelicis consiliis et canonicis patrum sanctionibus conformem, ediderint, factum est ut ipsorum sociorum vitae institutum, sub dicta formula comprehensum, non solum a multis probis viris et Deum zelantibus laudetur, verum etiam a quibusdam ita approbetur, ut illud etiam sequi velint.

§ 3. Formulae autem praedictae tenor sequitur et est talis :

§ 4. Quicumque in Societate nostra, quam Iesu nomine insigniri cupimus, vult sub crucis vexillo Deo militare, et soli Domino atque Romano Pontifici, eius in terris vicario, servire, post solemne perpetuae castitatis votum, proponat sibi in animo se partem esse Societatis ad hoc potissimum institutae ut ad profectum animarum in vita et doctrina christiana, ad fidei propagationem per publicas praedicationes et verbi Dei ministerium, spiritualia exercitia et caritatis opera, et nominatim per puerorum ac rudium in christianismo institutionem, ac christifidelium in confessionibus audiendis spiritualem consolationem, praecipue intendat; curetque primo Deum, deinde huius sui instituti rationem, quae via quaedam est ad Illum, semper ante oculos habere, et finem hunc sibi a Deo propositum totis viribus assequi. Unusquisque tamen, secundum gratiam sibi a Spiritu Sancto subministratam et vocationis suae proprium gradum, ne quis forte zelo utatur, sed non secundum scientiam; cuius proprii cuiusque gradus iudicium et officiorum discretio ac distri-

butio tota sit in manu praepositi seu praelati per nos eligendi, ut congruus ordo servetur, in omni bene instituta communitate necessarius.

§ 5. Qui quidem praepositus, de consilio consociorum, constitutiones, ad consecutionem huius propositi nobis finis conducentes, in consilio condendi auctoritatem habeat, maiori suffragiorum parte semper statuendi ius habente. Consilium vero intelligatur esse, in rebus quidem gravioribus ac perpetuis, maior pars totius Societatis, quae a praeposito commode convocari poterit; in levioribus autem et temporaneis, omnes illi, quos in loco, ubi praepositus noster residebit, praesentes esse contigerit; iubendi autem ius, totum penes praepositum erit.

§ 6. Sciant omnes socii, et non solum in primis professionis suae foribus, sed quoad vixerint quotidie animo volvant societatem hanc universam et singulos, sub sanctissimi domini nostri Papae et aliorum Romanorum Pontificum successorum eius fidei obedientia, Deo militare; et quamvis Evangelio doceamur, et fide orthodoxa cognoscamus ac firmiter profiteamur omnes christifideles Romano Pontifici, tamquam capiti ac Iesu Christi vicario, subesse, ad maiorem tamen nostrae Societatis humilitatem ac perfectam uniuscuiusque mortificationem et voluntatum nostrarum abnegationem, summopere conducere iudicavimus, singulos nos, ultra illud commune vinculum, speciali voto adstringi, ita ut quicquid modernus et alii Romani Pontifices pro tempore existentes iusserint, ad profectum animarum et fidei propagationem pertinens, et ad quascumque provincias nos mittere voluerit, sine ulla tergiversatione aut excusatione, illico, quantum in nobis fuerit, exequi teneamur, sive miserit nos ad Turcas sive ad quoscumque alios infideles, etiam in partibus, quas Indias vocant, existentes, sive ad quos-

Praepositi manus.

Obedientia erga Romanum Pontificem.

cumque haereticos seu schismaticos seu etiam ad quosvis fideles. Quamobrem qui ad nos accessuri sunt et antequam huic oneri humeros supponant, diu multumque meditentur an tantum pecuniae spiritualis in bonis habeant, ut turrim hanc, iuxta consilium dominicum, possint consummare; hoc est an Spiritus Sanctus, qui illos impellit, tantum illis gratiae polliceatur ut huius vocationis pondus, Illo adiuvante, se laturos sperent; et postquam, Domino inspirante, huic Iesu Christi militiae nomen dederint, die noctuque succincti lumbos et ad tam grandis debiti solutionem prompti esse debebunt.

§ 7. Ne qua autem possit esse inter nos missionum ac provinciarum huiusmodi aut ambitio vel detractio, profiteantur singuli se numquam, directe aut indirecte, de huiusmodi missionibus quicquam cum Romano Pontifice curaturos, sed omnem hanc curam Deo et ipsi Pontifici, tamquam eius vicario, et Societatis praeposito dimissuros. Qui praepositus, sicut ceteri, etiam profiteatur se nihil de suimet ipsius missione in alterutram partem, nisi de Societatis consilio, cum dicto Pontifice esse curaturum.

§ 8. Voveant singuli se in omnibus, quae ad Regulae huius nostrae observationem faciunt, obedientes fore Societatis praeposito.

§ 9. Ille autem iubeat ea, quae ad constructionem propositi sibi a Deo et a Societate finis cognoverit esse opportuna. In praelatione autem sua, benignitatis ac mansuetudinis caritatisque Christi, Petri Paulique formulae semper sit memor, et tam ipse quam consilium ad normam hanc assidue spectent. Et nominatim commendatam habeant institutionem puerorum ac rudium in christiana doctrina decem praeceptorum, atque aliorum similium rudimentorum, quaecumque secundum circumstantias personarum, lo-

corum ac temporum illis congrua videbuntur. Est enim maxime necessarium, circa providentiam huius rei, diligenter praepositum et consilium invigilare, cum et in proximis aedificium fidei sine fundamento non possit consurgere, et in nostris periculum sit ne, ut quisque erit doctior, ita provinciam hanc, tamquam primo aspectu minus speciosam, forsitan detrectare conetur, cum tamen revera nulla sit fructuosior vel proximis ad aedificationem, vel nostris ad caritatis et humilitatis simul officia exercenda. Subditi vero, tum propter 1 numquam satis laudatum humilitatis assiduum exercitium, praeposito in omnibus ad institutum Societatis pertinentibus parere semper teneantur, et in illo Christum veluti praesentem agnoscant et quantum decet venerentur.

§ 10. Cum autem experti fuerimus iucundiores, puriores et ad proximi aedificationem aptiores esse vitam ab omni avaritiae contagione quam remotissimam, et evangelicae paupertati quam simillimam; cumque sciamus Dominum nostrum Iesum Christum servis suis regnum Dei solum inquirentibus necessaria ad victum et vestitum esse subministratum, voveant singuli et universi perpetuam paupertatem, declarantes quod non solum privatim, sed neque etiam communiter, possint, pro societatis sustentatione aut usu, ad bona aliqua stabilia aut ad proventus seu introitus aliquos, ius aliquod civile acquirere, sed sint contenti usu tantum rerum sibi donatarum, ad necessaria sibi comparanda recipere.

§ 11. Possint tamen habere in Universitatibus collegium seu collegia habentia redditus, census seu possessiones, usibus et necessariis 2 studentium applicandas, retenta penes praepositum et Societatem omnimoda gubernatione seu superintendencia super dicta collegia et praedictos studentes, quoad gubernatoris seu gu-

1 Ingentes Ordinis utilitates, tum hic addunt P. Matth. et Inst. Soc. Ies. Pragae (1787) (n. T.).

2. Usibus et necessitatibus, Inst. S. I. (n. T.).

Non tamen quoad collegia.

Et cum Romam venissent et certam vivendi Regulam instituisse, multi eorum vitae institutum laudaverunt et secuti sunt.

Cuius instituti Regula hic inseritur,

Quae intendere debeat Societatem ingrediens.

bernatorum ac studentium electionem ac eorumdem admissionem, emissionem, receptionem, exclusionem, statutorum circa studentium instructionem, aedificationem ac correctionem, victus vestitusque eis ministrandi modum atque aliam omnimodam gubernationem, regimen ac curam. Sic tamen ut neque studentes dictis bonis abuti, neque Societas in proprios usus convertere possit, sed studentium necessitati subvenire. Qui quidem, post cognitum in spiritu et literis eorum profectum, et post sufficientem probationem, in Societatem nostram admitti possint.

§ 12. Socii omnes quicumque in sacris fuerint, quamvis beneficia ecclesiastica aut eorum reditus non habeant, teneantur tamen singuli, privatim ac particulariter et non communiter, ad dicendum officium secundum Ecclesiae ritum.

§ 13. Haec sunt quae, sub praefati domini nostri Pauli et Sedis Apostolicae beneplacito, de nostra professione typo quodam explicare potuimus; quod nunc fecimus ut summam descriptione hac informarem tum illos qui nos de nostro vitae instituto interrogant, tum etiam posteros nostros, si quos, Deo volente, imitatores umquam habebimus huius vitae; quam cum multas magnasque habere annexas difficultates fuerimus experti, opportunum iudicavimus etiam statuere ne quis in hac Societate recipiatur, nisi diu ac diligentissime fuerit probatus. Cumque prudens in Christo et vel doctrina seu vitae christianae puritate apparuerit conspicuus, tunc demum admittatur ad Iesu Christi militiam, qui tenuibus coeptis nostris favere dignetur, ad gloriam Dei Patris, cui soli sit semper decus et honor in saecula. Amen.

§ 14. Cum autem nil in praemissis reperiri quod pium non sit aut sanctum, nos (ut iidem socii, qui nobis super hoc

Ordinationes addit P. Matt. (n. r.).

humillime supplicari fecerunt, in eorum pio vivendi proposito eo promptiores existant, quo se maiori Sedis Apostolicae gratia complecti cognoverint, et praemissa per nos approbari viderint) praemissa omnia et singula, tamquam ad spiritualem profectum eorumdem sociorum et reliqui christiani gregis opportuna, apostolica auctoritate, tenore praesentium, ex certa scientia approbamus, confirmamus et benedicimus, ac perpetuae firmitatis munimine roboramus; ipsosque socios sub nostra et huius sanctae Sedis Apostolicae protectione suscipimus, eis nihilominus concedentes quod particulares inter eos constitutiones, quas ad Societatis huiusmodi finem et Iesu Christi Domini nostri gloriam ac proximi utilitatem conformes esse iudicaverint, condere libere et licite valeant.

§ 15. Non obstantibus generalis concilii et felicitis recordationis Gregorii Papae X, praedecessoris nostri, ac quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 16. Volumus autem quod in Societate huiusmodi usque ad numerum sexaginta personarum, formulam vivendi huiusmodi profiteri cupientium, et non ultra, admitti et Societati praefatae aggregari dumtaxat valeant.

Nulli ergo etc. Si quis etc.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo quadragesimo, v kalendas octobris, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 27 sept. 1540, pontif. anno vi.

XXXIV.

Approbatio confraternitatis nuper in Urbe institutae, ad pauperes orphanos pie educandos bonisque artibus instruendos, eiusque erectio in archiconfrater-

nitatem, cum privilegiorum largitione, iurisdictioneque S. R. E. cardinalis eius protectoris ad eiusdem lites et causas cognoscendas.

Paulus episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Altitudo divinae providentiae, nullis praescripta limitibus nullisque terminis comprehensa, coelestia pariter et terrestria inscrutabili ratione disponit, et mortalium mentes ad ea caritatis opera exercendum frequenter excitat, per quae ipsi Deo acceptiores reddantur, et pauperum aliarumque miserabilium personarum, praesertim puerorum et puellarum parentibus orbatorum, per Urbem hinc inde vagantium, quos fames cruciat, et rerum omnium egestas consumit, necessitatibus succurratur, desiderataque plurimum salus proveniat animarum. Unde nos, quibus, meritis licet imparibus, universalis Ecclesiae regimen eadem est providentia creditum, iis, quae propterea facta fuisse comperimus, ut firma perpetuo et illibata permaneant, apostolici muniminis libenter adiicimus firmitatem, et singulorum fidelium, praesertim curialium nostrorum, vota, quae ad id pertinere noscuntur, pii patris affectione prosequimur, et, ut optatos sortiantur effectus, opem et operam, quantum cum Deo possumus, impendimus efficaces, et fideles ipsos ad opportuna iis suffragia exhibendum quibusdam quasi allectivis muneribus, indulgentiis videlicet et remissionibus, invitamus ut per temporalia bona, quae erogaverint, praemia consequantur salutis aeternae.

Confraternitas ad colligendum, pieque educandum orphanos in Urbe a curialibus instituta fuit.

§ 1. Dudum, sicut nobis innotuit, nonnulli probatae vitae curiales, caritate, omnium suprema virtute, circa pueros et puellas orphanos pauperesque et miserabiles personas, pudendas et infirmas, quas Redemptor noster potissime commendavit, moti, pie attendentes quod in Romana

Curia, quae maxime forensium et ignotorum numero frequentatur, quamplures pueri pauperes parentibus orbati, claritate ingenii praediti ac dociles et idonei reperiebantur ut de magno illorum, tam in sacrae paginae quam utriusque iuris et aliis scientiis ac diversis exercitiis, profectu, si eis ad onera et impensas, ratione studiorum et exercitiorum huiusmodi incumbentia, supportanda sufficerent, spes certa verisimiliter conciperetur: cupientesque praemissis et aliis in dicta Curia necessitatibus et caritatis operibus providere, ac quod provisio huiusmodi perpetuo duraret atque vigeret, convocatis ad id quampluribus aliis curialibus et civibus Romanis, societatem inter se inierunt, et quamplures parentibus orbatos ac egenos pueros et puellas, hinc inde per Urbem dispersas, ac ostiatim victum quaerentes, in unum, in certo ad id deputato loco, convenerunt, et eorum expensis ac aliis christifidelium piis eleemosynis eisdem pueris, ut a malo retraherentur bonisque moribus imbuerentur et virtutibus ornerentur, de providis gubernatoribus et ministris ac victu, vestitu et aliis necessariis providere curarunt. Necnon confraternitatem, in qua viginti quatuor et ultra, quorum aliqui S. R. E. cardinales et episcopi ac alii praelati, aliqui eiusdem Curiae officiales et aliqui curiales, etiam cives Romani, existunt, instituerunt.

§ 2. Nos igitur, gratias Deo agentes quod nostro tempore a dictis curialibus tanta necessaria caritatis opera in ipsa urbe coeperint exerceri, cupientes ut ea perpetuo frequententur, et illis confratres huiusmodi animo hilari insistant, confratres praedictos eorumque singulos quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotati existunt, ad effe-

1 Magistris loco ministris legit Cherub. (n. r.).

Quae ab isto Pontifice approbatur.

Officium privatim recitandum.

Finis dictae Regulae.

Papae confirmatio.

ctum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes; necnon fructuum, reddituum et proventuum dictae confraternitatis verum annum valorem praesentibus pro expressis habentes, ipsorum confratrum supplicationibus in hac parte inclinatis, institutionem confraternitatis huiusmodi ac quaecumque statuta et ordinationes per eosdem confratres edita, auctoritate apostolica, tenore praesentium, ex certa nostra scientia approbamus et confirmamus, suppletentes omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui forsitan intervererint in eisdem.

Et de novo instituitur.
 § 3. Ipsamque confraternitatem, sub Beatae Mariae Visitationis Orphanorum seu alia, de qua eisdem confratribus videbitur, invocatione, pro tot confratribus seu utriusque sexus personis, quot eam ingredi voluerint, de novo erigimus et instituimus.

In archiconfraternitatem erigitur.
 § 4. Illamque in archiconfraternitatem ac hospitalium, et aliorum quorumlibet locorum eorumdem orphanorum puerorum et puellarum ubilibet institutarum et instituendarum confraternitatum, ac erectorum et erigendorum hospitalium ac locorum puerorum et puellarum huiusmodi, auctoritate et tenore ac scientia praedictis¹, immediate subiicimus, et facimus membra ab archiconfraternitate huiusmodi dependentia. Ita quod confraternitates et hospitalia ac loca illis subiecta et ab eis dependentia huiusmodi ipsam confraternitatem uti eorum superiorem in aliquo saltem reverentia obedientia singulis annis recognoscere teneantur.

Privilegia et indulgentiae aliorum locorum priorum Urbis, dictae archiconfraternitatis et utriusque personae conceduntur.
 § 5. Necnon archiconfraternitatis confratribus, ecclesiae, hospitalibus, domibus et monasteriis praedictis, illorumque administratoribus, gubernatoribus, rectoribus, oeconomis, familiaribus, ministris, pueris et puellis ac aliis personis in eis

¹ Deest forte *erigimus ac ei immediate* etc. (R. T.).

pro tempore existentibus, seu aliquam curam de archiconfraternitate; confratribus, ecclesiae, hospitalibus, domibus et monasteriis ac illorum fabrica habentibus, necnon personis inibi pro tempore decedentibus seu de bonis suis pro dictis operibus aliquid relinquentibus, quod omnibus et singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, indulgentiis, etiam plenariis, et peccatorum remissionibus ac aliis gratiis spiritualibus et temporalibus, Imagini Sancti Salvatoris ad Sancta Sanctorum, ac Caritatis, archihospitali Sancti Iacobi, et hospitali Sancti Spiritus in Saxia, ac Corporis Christi, et Sacramenti, ac Campi Sancti et aliis confratribus confraternitatum de dicta urbe, necnon eisdem Imagini, et archihospitali Sancti Iacobi, et hospitali Sancti Spiritus, ac Campo Sancto, necnon fabricae basilicae Principis Apostolorum de eadem urbe, illiusque deputatis, eorumque, necnon Beatae Mariae de Populo, et Consolationis, ac Sancti Ioannis Florentinorum aliisque eiusdem urbis ecclesiis, ac illa et illas visitantibus vel eis benefacientibus, eorumque administratoribus, guardianis, rectoribus, familiaribus, oeconomis, gubernatoribus et aliis personis similem curam in eis sumentibus, ac pauperibus et infirmis eorum, etiam per nos et quoscumque Romanos Pontifices praedecessores et successores nostros ac Sedem eandem concessis et concedendis, et quibus illi, illae et illa utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum, archiconfraternitas Beatae Mariae Visitationis Orphanorum illiusque confratres, ecclesiae, hospitalis, domus et monasteria, administratores, rectores, servitores, familiares, ministri, oekonomi et gubernatores huiusmodi, aliaeque personae similem curam inibi sumentes ac illa visitantes vel eis benefacientes, ex nunc in perpetuum

utantur, potiuntur et gaudeant, ac uti, potiri et gaudere libere et licite valeant in omnibus et per omnia, perinde ac si eisdem archiconfraternitati Beatae Mariae Visitationis Orphanorum confratribus, ecclesiae, hospitalibus, gubernatoribus et aliis personis, ac illa visitantibus et benefacientibus pro tempore, specialiter et expresse concessa fuissent ac in futurum concederentur.

Celebrantibus in eius ecclesia alia datur indulgentia.

§ 6. Necnon quibusvis presbyteris, tam religiosis quam saecularibus, qui in ipsa ecclesia quocumque anni tempore celebraverint, et pro animabus christifidelium, qui in caritate Dei decesserint, ac pro quibus iidem presbyteri ibi celebraverint aut celebrari fecerint ac oraverint, easdem indulgentias et peccatorum remissiones, quae celebrantibus pro defunctis in cappella Scala Coeli nuncupata, monasterii Trium Fontium extra muros eiusdem urbis, aut in cappella in Praesepe Domini, sita in ecclesia eiusdem Beatae Mariae Maioris de dicta urbe, et animabus, pro quibus inibi celebratur et oratur, concedimus et indulgemus¹, gratias, privilegia, indulta, exemptiones, immunitates, libertates et alias concessionem ac remissiones, ad illos, illas et illa extendimus et prorogamus ac ampliamus. Et quod administratores, rectores, servitores, familiares, ministri, oekonomi et gubernatores huiusmodi, indulgentias, privilegia, indulta, exemptiones, immunitates, libertates et alias concessionem ac remissiones huiusmodi, ac dies et festa, in quibus et causas propter quas illas consequi debeant, ad eorum beneplacitum publicari facere.

Eleemosynas recipiendi et quaerendi facultas conceditur;

§ 7. Necnon eleemosynas ecclesiae, hospitalibus, domibus et monasteriis erigendis ac pueris et puellis praefatis concedendas, recipere, et ad illas recipiendas et quaerendas, ac indulgentias huiusmodi publicandas per dictam urbem seu alibi quaestores seu quascumque alias perso-

¹ Cherub. addit *ipsasque indulgentias* (R. T.).

nas, dioecesani loci aut cuiusvis alterius licentia desuper minime requisita, deputare et mittere.

§ 8. Necnon quaecumque statuta et ordinationes licita et honesta, tam circa regimen et tranquillum statum ecclesiae, hospitalium, domorum et monasteriorum praedictorum divinorumque celebrationem, quam numerum, qualitates ac aetatem puerorum et puellarum, cappellanorum et confratrum ac ministrorum, rectorum, oconomorum, gubernatorum et familiarium praedictorum, illorumque personas ac ornamenta et bona mobilia et immobilia illorum, eorumque administrationem et alia praemissa concernentia, condere, alterare, mutare ac de novo edere et per eos hactenus facta reformare, quae, postquam condita, alterata et mutata ac edita et reformata fuerint, eo ipso dicta apostolica auctoritate confirmata sint et esse censeantur; ac quascumque poenas in contravenientes apponere.

§ 9. Quodque pro tempore existentes archiconfraternitatis Beatae Mariae Visitationis Orphanorum huiusmodi confratres, administratores, rectores, servitores, familiares, ministri, oekonomi et gubernatores praefati ac quilibet minister seu officialis aut persona ecclesiae, hospitalium, domorum et monasteriorum erigendorum huiusmodi, ipsique pueri et puellae quaecumque presbyterum saecularem vel cuiusvis Ordinum regularem in suum possint eligere confessorem, qui eos et eorum quemlibet a quibusvis casibus, etiam quantumcumque gravibus, ac etiam in forma quinterni Cancellariae Apostolicae et dictis literis expressis, absolvere; ac confessionale et altare portatile, iuxta formam et literas praedictas, habere valeant, licentiam et facultatem concedimus et indulgemus.

§ 10. Et ut confratres archiconfraternitatis Beatae Mariae Visitationis Orphano-

Statutaque condendi pro regimine opportuna;

Confessorem quoque eligendi;

Protectorem
que et iudicem
causarum ar-
chiconfraterni-
tatis eligendi;

rum huiusmodi ab indebitis molestiis releventur, unum ex S. R. E. cardinalibus, quem ipsi confratres ad id duxerint nominandum seu eligendum, in eorum protectorem ac iudicem ordinarium perpetuum, coram quo seu ab eo deputando quaevis, tam civiles et criminales ac mixtae, causae posthac contra confraternitatem illiusque administratores, rectores, confratres, servitores, familiares, ministros, oeconomos, gubernatores, cappellanos, officiales ac pueros et puellas ac personas praefatas, super bonis et rebus, cuiuscumque qualitatis existentibus, ad eas pertinentibus, motae et pro tempore movendae, iuxta ordinariam iurisdictionem seu facultatem Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori attributam, cum omnibus et singulis eorum dependentibus, annexis et connexis ac incidentibus, cognoscere et sine debito terminare debeant, constituimus et deputamus.

Qui summarie
etc. eas cognos-
cent;

§ 11. Ipsique pro tempore protectori, per se vel alium seu alios quoscumque, quorum intererit aut interesse poterit, tam in dicta Curia quam extra eam, per edictum publicum, constituto sibi summarie de non tuto accessu, ac quibusvis etiam eiusdem Curiae iudicibus et personis quibusvis et quoties opus fuerit, sub sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis, de quibus eidem protectori videbitur, inhibendi; ac, in eventum non partitionis, ad declarationem incursus censurarum et poenarum huiusmodi, illarumque aggravationem ac alias, iuxta stylum et morem dicti auditoris in similibus servari solitum, procedendi; ac sententias executioni debitae demandandi seu demandari faciendi; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas ac etiam pecuniarias et alia iuris opportuna remedia, appellatione postposita, compescendi; ac etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilium

brachii saecularis invocandi; omniaque et singula alia in praemissis et circa ea necessaria seu quomodolibet opportuna faciendi et exequendi plenam et liberam licentiam et facultatem etiam concedimus.

§ 12. Necnon quod qui administratores, gubernatores, rectores, oekonomi, servitores, familiares, ministri et confratres archiconfraternitatis Beatae Mariae Visitationis Orphanorum huiusmodi, illiusque ac dictae ecclesiae cappellani seu officiales officia sua actu exercentes extiterint, durante eorum officio, a quorumcumque ordinariorum locorum eorumque vicariorum et officialium iurisdictione, correctione, visitatione et potestate penitus et omnino exempti et soli eidem protectori pro tempore existenti seu Sedi praedictae subiecti existant, eorumque correctioni et punitioni subiaceant, statuimus et ordinamus.

§ 13. Quodque praemissa omnia et singula de subreptionis, obreptionis et nullitatis vitio seu intentionis defectu, etiam ex eo quod ea, quae super praemissis gesta fuerunt et emanarunt, plenarie expressa seu prout existunt narrata minime fuerunt, seu quovis alio praetextu, occasione vel causa, notari vel impugnari aut in aliquo annullari vel alterari non possint, neque notata seu impugnata, annullata aut alterata censeantur, sed valida et efficacia existant, ac si exprimentae de necessitate de verbo ad verbum inserta fuissent. Quodque praesentes literae sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, modificationibus, limitationibus, restitutionibus, repositionibus et exceptionibus similium literarum, gratiarum et indulgentiarum, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices ac Sedem praedictam vel eius legatos, ac etiam per regulas Cancellariae Apostolicae pro tempore factas, ac in favorem fabricae basilicae Principis Apostolorum de Urbe et

Personasque
dictae archicon-
fraternitatis et
officiales ab al-
liorum iurisdic-
tione exem-
ptos corrigat.

Clausula praeservativa.

expeditionis contra infideles nullatenus comprehendantur, sed semper ab illis penitus et omnino excepta sint, et esse censeantur; ac eisdem praesentibus per quascumque literas, etiam quasvis clausulas generales et speciales, etiam derogatorias, efficaciores et insolitas, ac etiam irritantia decreta, sub quacumque verborum expressione, in se continentes, nullatenus derogari possit, nec derogatum esse censeatur, nisi tenor illarum de verbo ad verbum, nihil omisso, insertus, et huiusmodi derogationes consistorialiter factae, etiam per trinas distinctas literas eundem tenorem continentes, tribus similibus distinctis vicibus, administratoribus, gubernatoribus, rectoribus et oekonomis praedictis legitime intimatae et insinuatae fuerint, eorumque ad id expressus accedat assensus, et aliter factae derogationes nemini suffragentur.

Clausulae sub-
alae.

§ 14. Sicque per quoscumque, quavis auctoritate fungentes, iudices et personas, etiam causarum Palatii Apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari decernimus.

Indulgentia vi-
sitantium ec-
clesiam.

§ 15. Et nihilominus, de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli apostolorum Eius auctoritate confisi, universis et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis seu confitendi propositum habentibus, qui in Visitatione eiusdem Beatae Mariae, seu alio per eosdem administratores, gubernatores, rectores et oekonomos ad id nominando, a primis vesperis usque ad occasum solis sequentis diei, parochialem ecclesiam praedictam devote visitaverint, ac pro praemissis operibus manus adiutrices, iuxta eorum arbitrium, porrexerint,

plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam ac iubilaeum et remissionem misericorditer in Domino elargimur.

§ 16. Quocirca Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori et dictae urbis gubernatori ac vicario nostro in dicta urbe in spiritualibus pro tempore existentibus, necnon universis et singulis venerabilibus fratribus nostris archiepiscopis¹ ac dilectis filiis abbatibus aliisque in dignitate ecclesiastica constitutis personis, nec non metropolitanarum et cathedralium ecclesiarum canonicis, ac dictorum archiepiscoporum et episcoporum officialibus ac vicariis in spiritualibus generalibus ubilibet constitutis, per apostolica scripta mandamus quatenus ipsi vel duo aut aliquis eorum, per se vel alium seu alios, praesentes literas et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte protectoris, administratorum, gubernatorum, rectorum, oekonomorum, servitorum, familiarium, ministrorum, puerorum et puellarum ac personarum et officialium praedictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praemissa omnia et singula firmiter observari, ipsosque protectorem, administratores, gubernatores, rectores, oekonomos, servitores, familiares, ministros, pueros et puellas ac personas et officiales illis perpetuo pacifice frui et gaudere, non permittentes eos desuper per confraternitatem presbyterorum huiusmodi seu dictos presbyteros aut quoscumque alios, quavis auctoritate fungentes, quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas ac etiam pecuniarias, eorum arbitrio moderandas, ac alia iuris remedia, appellatione postposita, compescendo; ac legitimis super iis habendis servatis processibus,

Deputatio c-
coactorum.

¹ Cherub. adiungit *episcopis* (n. r.).

censuras et poenas ipsas iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc auxilio brachii saecularis huiusmodi.

Derogatio contrariariorum.

§ 17. Non obstantibus priori voluntate nostra ac aliis praemissis, ac Lateranensis concilii novissime celebrati etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo quadragesimo primo, septimo idus februarii, pontificatus nostri anno vi 1.

Dat. die 7 februarii 1541, pontif. anno vii.

XXXV.

Excommunicationes S. Eleutherii nuncupatas de cetero concedi vel publicari prohibet, et concessas annullat.

Paulus Papa III, motu proprio, etc.

Causa istius constitutionis.

Licet nuper in consistorio nostro secreto, de fratrum nostrorum consilio, ad evitanda scandala et abusus, quae ex concessione et publicatione certarum excommunicationum S. Eleutherii nuncupatarum in diversis mundi partibus exoriantur, huiusmodi excommunicationes deinceps minime fieri et publicari omnino decreverimus: ac propterea dilectus frater noster Bartholomaeus, presbyter cardinalis Guidicionus, cui, ratione ecclesiae Aprutinae, cui praesesse dignoscitur, huiusmodi excommunicationes concedendi 2 competere asserebatur, ab illarum concessione, ut decebat, abstinerit et abstinere de praesenti; nihilominus (non sine animi nostri displicentia) accepimus quod dilectus filius Pompeius Benenatus de Piccolhominibus, praepositus S. Eleutherii, sub praetextu quod facultas dictas excommunicationes concedendi, ratione praepositurae huiusmodi, sibi competat, illas passim, ubique locorum et forsitan in alma

1 Legendum anno vii (R. T.). 2 Cherub. additius (R. T.).

Urbe concedere, imprimere et publicare, licet forsitan monitus, non desistit.

§ 1. Nos, decretum in consistorio nostro matura deliberatione factum omnino effectum sortiri et ab omnibus inviolabiliter observari volentes, ac omnes et singulas excommunicationes huiusmodi hactenus concessas et publicatas, aut in futurum contra praesentium tenorem, quod absit, forsitan concedendas et publicandas, nullas et nullius roboris et momenti existere, nec aliquos illis ligari seu quomodolibet irretiri, et illis nullam fidem adhiberi debere decernentes.

Prohibitio expediendi, concedendi vel publicandi excommunicationes S. Eleutherii.

§ 2. Ac tam praefato Pompeio et eius successoribus praepositis S. Eleutherii huiusmodi, quam aliis quibuscumque, sub excommunicationis latae sententiae ac privationis omnium et singulorum beneficiorum et decem millium ducatorum auri Camerae Apostolicae applicandorum poenis, ne deinceps similes excommunicationes S. Eleutherii concedere vel publicare aut publicari, aut imprimere vel imprimi facere, seu illis quomodolibet uti audeant seu praesumant districtius inhibentes.

Contravenientium poenae.

§ 3. Dilectoque filio Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori committimus et mandamus quatenus decretum ac inhibitionem nostram huiusmodi ubique locorum publicet et publicari, ac sub praedictis et aliis, eius arbitrio applicandis et moderandis, poenis, tam a praefato Pompeio et successoribus quam aliis quibuscumque observari mandet et faciat cum effectu, cum potestate, si opus fuerit, tam Pompeium praefatum et successores, quam alios quoscumque, quacumque dignitate, etiam episcopali vel maiori aut mundana vel alia dignitate fungentes, sub poenis praedictis, etiam ad personaliter comparandum coram eo, si sibi videbitur, aut alias etiam per edictum citandi; ac contravenientes et rebelles, ut praefertur, mulctandi, corrigendi et puniendi, aliaque

Executores istius constitutionis.

faciendi, gerendi et exercendi in praemissis et circa ea necessaria seu quomodolibet opportuna.

Clausula derogatoria.

§ 4. Non obstantibus quacumque litis dependentia, super facultate huiusmodi excommunicationes concedendi, in Romana Curia, coram praefato aut aliis quibuscumque auditoribus seu iudicibus, inter praefatos cardinalem et praepositum, aut alios quoscumque, necnon constitutionibus 1 per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros et nos ipsos forsitan emanatis, roboratis et innovatis, cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, quibus specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sola signatura sufficit.

§ 5. Volumus insuper, motu et scientia similibus, quod praesentis nostri motus proprii sola signatura sufficiat et in iudicio et extra fidem faciat, regula contraria non obstante.

Placet, et ita motu proprio mandamus. A.

XXXVI.

De impetrationibus beneficiorum tamquam certo modo vacantium.

Sanctissimus in Christo pater et dominus noster dominus Paulus divina providentia Papa tertius.

Pontifex iste per aliam const. decrevit impetrationes beneficiorum defuncti obtentas illo vivente et ceteras nullas esse;

Qui in crastino assumptionis suae ad summi apostolatus apicem, cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium beneficia, illorum praesertim, quibus, aut propter senium aut propter infirmitatem, imminere vitae periculum, impetrabant, ut, illis decedentibus, tamquam colligantes in illorum iuribus facilius subrogarentur, per quamdam eius constitutionem, inter alia, voluit ut deinceps nullus, in iure, vel ad ius, in beneficio defuncti, quod illo vivente in casibus praemissis vel similibus impetravit, aliquo modo subrogetur, ac subrogatio et gratia si neutri,

1 Cherub. constitutionibus et ordinationibus apostolicis, quibusvis privilegiis et consuetudinibus per quoscumque etc. (R. T.).

Bull. Rom. Vol. VI.

si nulli seu novae provisioni aut perinde valere, taliter impetranti nullatenus suffragaretur; quod etiam strictissime observari mandavit in impetrationibus beneficiorum per privationem et amotionem ex quibusvis criminibus et excessibus forsitan perpetratis, etiam si usque ad definitivam sententiam, quae tamen in rem non transivisset iudicatam, processum foret.

§ 1. Ac per alias constitutiones suas, seu Cancellariae Apostolicae regulas, voluit, statuit et ordinavit quod quicumque beneficium ecclesiasticum, tunc per annum immediate praecedentem pacifice possessum et quod certo modo vacare praetenderet, ex tunc deinceps impetraret, nomen, gradum et nobilitatem possessoris eiusdem 1, ex qua clare constare posset quod nullum ipsi possessori in dicto beneficio ius competere, causarum 2 in huiusmodi impetratione exprimere et infra sex menses ipsum possessorem ad iudicium evocari facere, causamque ex nunc desuper, infra annum, usque ad sententiam definitivam, inclusive prosequi deberet et teneretur, alioquin impetratio praedicta et quaecumque inde secuta nullius existerent firmitatis, et idem impetrans de damnis et interesse possessorem praedictum propterea contingentibus ei satisfaceret. Et si possessorem ipsum iniuste, frivole et indebite molestasse repertus existeret, quinquaginta florenos auri persolvere Camerae Apostolicae esset adstrictus, nec aliud quam praemissae vacationis modus, etiam per literas si neutri, aut subrogationis vel alias, sibi quoad hoc ut beneficium huiusmodi ea vice consequi vel obtinere valeret, quomodolibet suffragaretur, illudque nullatenus inantea litigiosum propterea censeretur.

§ 2. Et cui fide dignorum relatione innotuit quod, huiusmodi voluntate, statuto et ordinatione non obstantibus, multi, caeca cupiditate ducti, ad beneficia ecclesiastica

1 P. Matt. addit et quot annis illud ipse possedisset, ac specificatam et determinatam, ex qua etc. (R. T.). 2 Causam, Cherub. et Matt. (R. T.).

Et per alias constitutiones statuit ut impetrantes beneficia ab aliis per annum possessa exprimerent quae hic habentur.

Nihilominus multi impetrabant illa beneficia tamquam certo modo vacantia etc. Un-